

INTERNATIONAAL
De Jihadkaravaan

6

SOCIAAL
Fietskluwen in Leuven

8

STUDENT
Letteren afwezig op
24 urenloop

13

CULTUUR
Concerttheater
Lieden op zee

16

Beeld—Hete tijden op Ladeuze

Woensdag ging Veto tijdens de Studentenwelkom op zoek naar de heetste student. Op een of andere manier sukkelde deze heren het beeld in. (FOTO Kalina De Blauwe)

MINISTER VAN ONDERWIJS VOERT DRUK OP IN RATIONALISATIEDEBAT

Crevits dreigt met verlenging verbod op nieuwe richtingen

De Vlaamse regering keurt geen nieuwe richtingen goed tot het huidige aanbod overzichtelijker is. Die aanpak wil minister van Onderwijs Crevits verlengen als er geen verbetering komt. De KU Leuven reageert begripvol, maar heeft bedenkingen.

RODERIK DE TURCK

In een brief aan de VLUHR (*de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad, red.*) laat Hilde Crevits, minister van Onderwijs, weten dat "het moratorium gehandhaafd blijft tot er concrete voorstellen van rationalisatie op tafel komen."

Dat moratorium betekent dat er geen nieuwe opleidingen kunnen aangevraagd worden. Voor die nieuwe opleidingen hebben universiteiten en hogescholen immers toestemming nodig van de Vlaamse regering.

Op dit moment is er voor het hoger onderwijs een moratorium ingesteld tot en met 2016. Als er geen "concrete voorstellen gemaakt worden op het vlak van rationalisatie," dan wordt dat dus verlengd, maakt de brief duidelijk.

Rik Torfs, rector van de KU Leuven, kan begrip opbrengen voor de maatregel: "In een land met een overaanbod aan opleidingen is een moratorium een zeer redelijke beslissing."

Toch is zo'n moratorium geen definitieve oplossing, waarschuwt Didier Pollefeyt, vicerector Onderwijsbeleid aan

de KU Leuven: "Op lange termijn kan je dat niet handhaven. Op een bepaald moment zal de context en de samenleving verschuiven waardoor je nieuwe noden krijgt," besluit Pollefeyt.

Dat laatste erkent Crevits zelf ook: "Het moratorium duurt twee jaar, ik geef universiteiten en hogescholen de tijd om met elkaar in gesprek te gaan, daarna moeten we tot een betere situatie komen."

De minister benadrukt evenwel dat er vaart moet komen in het debat: "Ik ga niet achterover leunen in mijn zetel. Als ik voel dat het bij de instellingen moeilijk loopt dan zal ik zelf proberen een aantal lijnen te trekken."

De nood voor een moratorium wordt niet overal even sterk ervaren. "Ik heb niet de druk nodig van een moratorium om een goed en rationeel beleid te voeren," laat Pollefeyt weten. "Bovendien heeft de KU Leuven al heel wat gerationaliseerd waardoor het probleem zich niet zo scherp stelt," gaat Pollefeyt verder, "Ik denk dat de KU Leuven een goed rapport kan voorleggen. Wij zijn helemaal geen machine die afhankelijk van de nieuwe mode irrationeel nieuwe studierichtingen creëert."

Een tegenwerping waar Crevits zich weinig van aantrekt: "Het belang van de student is het enige dat mij echt interes-

seert." Een rationalisatie van het studieaanbod moet de studiekeuzer helpen goede keuzen te maken. Het moratorium is samen met de instellingen afgesproken. "Als ik al eens een brief zoals deze schrijf, dan is dat voornamelijk om mensen tot actie aan te sporen," stelt de minister.

Lees verder op pagina 4.

WTF? Rationalisatie

Rationalisatie is een koepelterm. Enerzijds wordt die gebruikt om een inhoudelijke transparantie weer te geven. Dat betekent een overzichtelijk aantal basisopleidingen met duidelijke naamgeving. In Vlaanderen is er door de wildgroei aan opleidingen en de vele instellingen volgens minister Crevits veel ruimte voor verbetering.

Anderzijds betekent rationalisatie ook een organisatorische optimalisatie. Dat wil zeggen dat de schaalgrootte, de geografische spreiding en structurele samenwerking tussen instellingen op punt gezet wordt.

Door allerlei fusies worden verschillende opleidingen namelijk aangeboden op heel wat campussen of instellingen in heel wat steden, wat niet zo efficiënt is.

"Op lange termijn kan je dit moratorium niet handhaven"

DIDIER POLLEFEYT, VICIRECTOR ONDERWIJSBELEID KU LEUVEN

Opinie

Splinter Beste Fons

Dankjewel. Dankjewel dat mijn rechten jou zo nauw aan het hart liggen. Ik had er namelijk al lang slapeloze nachten van dat ik in zwembaden niet gelijk was aan mijn mannelijke medemens. Maar jij, Antwerps schepen van Diversiteit, kwam daar net op tijd een stokje voor steken; voor mijn recht om – in naam van de man-vrouwgelijkheid, uiteraard – zelfs zonder bovenstukje te genieten van een plonsje in het water.

Laten we ernstig blijven. Ik ben geenszins van plan om in slijpe te komen zwemmen. Ik heb als vrouw Onze Westerse Waarden geaccepteerd en onderwerp mij aan het gegeven dat ik verwacht word in bikini te zwemmen (want preutsheid is de nieuwe doodzonde), hoewel mijn borsten op dusdanige wijze worden geseksualiseerd dat, mocht ik ooit een baby hebben, ik er nog niet aan moet denken hem in het openbaar te voeden. Dit is nu eenmaal Onze Cultuur en als vrouw kan ik niet anders dan mij hier slaafs aan te onderwerpen. Wij vrouwen, of het nu gaat om het accepteren van ons bestaan als seksobject of, God verhoede, het navolgen van onze religieuze traditie door het dragen van een boerkini, zullen uiteindelijk altijd slaaf zijn. Nietwaar, Fons?

Nog een geluk dat wij vrouwen kunnen rekenen op het Interfederaal Gelijkekansencentrum: gendergelijkheid is geen argument om godsdienstvrijheid te beperken wanneer een vrouw zelf voor een boerkini of hoofddoek kiest. Een uitspraak die door de media prompt werd gebombardeerd tot: "Godsdienstvrijheid belangrijker dan gelijkheid man-vrouw". En dan was het hek van de dam, want rechtse juristen (mijn excuses voor het quasi-pleonasme) kwamen wijzen op de waarde van het grondwettelijk en Europees gelijkheidsbeginsel.

Ha, het gelijkheidsbeginsel, in iedere Verlichte mens' codex zijn de Grondwetsartikelen 10 en 11 aaneengeplakt van zoveel extase voor Onze Westerse Waarden. Als de mens zelf niet met een oplossing kan komen, dan toch wel Het Recht. Als deus ex machina zullen wij onze Algemene Rechtsbeginselen en Wetboeken ter handen nemen en zal Recht geschieden. In alle objectiviteit.

Knelt daar toch wel het schoentje. Dat art. 10 en 11 Gw. naast art. 19 staan, of 14 EVRM tegenover art. 9 en 10. Gelijkheidsbeginsel vs. Vrijheid van godsdienst en meningsuiting. Dus komt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens met een eigen interpretatie: dat De Hoofddoek moeilijk te verzoenen is met het discriminatieverbod, de boodschap van verdraagzaamheid en respect voor de ander. Leek of gevorderd jurist: ik daag u uit hier een rechtsbron van te vinden. U mag er alle Europese verdragen op nalezen, vinden zult u niet.

Zoals wij De Wetenschapper zorgeloos vertrouwen met het bepalen van de zin en onzin van het leven, zo delegeren wij al te gemakkelijk maatschappelijke dilemma's aan De Jurist. Dat Het Recht zijn waarde heeft: ik zal de laatste zijn dat te ontkennen. Maar er is een moment waar recht eindigt en politiek begint. De rechtspraak mag ons dan wel beschermen met al dat lekkers van aaneengeplakte pagina's, vrij van subjectiviteit zal zij nooit zijn. Zij verandert pas als de samenleving van stroom wijzigt. Als wij bekennen dat een boerkini-verbod niet enkel de rechten van moslima's beknort, maar die van ons allen.

NORA SLEIDERINK

De Splinter bevat de persoonlijke mening van een schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

Deze week werpt Martijn Stoop een blik op de actualiteit.

Editoriaal

De vrijheid om te dwalen

Autonomie is een gek beestje. Velen claimen het te hebben en velen kijken beteuterd wanneer hun kinderlijke illusie in brokken uiteen geslagen wordt. Het is nochtans een mooi ideaal hoor, dat zelfbeschikkingsrecht. Wie wordt er nu niet een beetje verleid door de vrijheid zelf keuzes te maken?

Aan deze universiteit is dat niet anders. In 1985 stond rector De Somer in een dramatische setting het wetenschapsbeleid te verdedigen toen de paus daar kritiek op gaf. "Geef ons de vrijheid om te dwalen," luidde het dapper. Een van de eerste keren dat wetenschap zo nadrukkelijk boven geloof werd geplaatst. Wat een lefgozer, die Pieter.

Wij schrijven nu 2015, een dikke dertig jaar later. Onze minister van Onderwijs heeft in een niet zo ver, maar half vergeten verleden besloten te besparen op hoger onderwijs. Niet dat er toen enig sociaal overleg of voorafgaand standpunt in het partijprogramma aan te pas kwam. Niets daarvan. "Besparen om te investeren in de toekomst" liet ze droog optekenen in deze krant.

Ondertussen wil Crevits dat er werk gemaakt wordt van rationalisatie. Als u niet weet wat dat vage woord bete-

kent, staat u even ver als deze schrijver. Zolang die rationalisatie niet gebeurt, worden er geen nieuwe richtingen goedgekeurd dixit Crevits (zie voorpagina en p. 4). Dat is de politiek correcte formulering voor: het aanbod is te verwarrend, de nieuwe richtingen die jullie willen maken staan mij niet aan, dus reduceren die handel.

De liefvallige dame heeft nog gelijk ook, velen verdwalen in het doolhof van opleidingen. Instellingen willen hun onderwijstoelage veilig stellen door zoveel mogelijk studenten binnen te halen en dan zijn nieuwe, hippe moederichtingen best handig om die beïnvloedbare eerstejaars te overtuigen.

Als je dan gelijk hebt, waarom niet gewoon je zin doordrukken? Dat is een stuk eenvoudiger en efficiënter dan instellingen zelf laten ronddwalen, met hun nieuwe vakken (zie p.5), jammerlijke samenwerkingsakkoorden (zie p.7) en continue herevaluatie van vanalles en nog wat (next up: masterproeven, zie p.5). Enter het moratorium op hoger onderwijs, de deus ex machina van Crevits. Een de facto rationalisering en uitstekend middel om wat druk te zetten op de instellingen.

Grote universiteiten zijn relatief veilig voor de aankomende verande-

ringen, vandaar dat Torfs er weinig heisa rond maakt. Dat hij daarom niet ingaat tegen de aanpak van Crevits, is echter een grote fout.

Autonomie is immers niet iets dat passief rond ons zweeft, klaar voor het grijpen. Mensen of instellingen die autonoom willen zijn, moeten daar voor strijden. Soms in een grootse dramatische setting à la De Somer, vaker in minder belangrijke gebeurtenissen als deze.

De rector laat weten dat hij de handelswijze van Crevits best wel oke vindt. Dat is jammer. Blijkbaar laat onze alma mater zich tegenwoordig voor voldongen feiten zetten.

Het is hoog tijd dat onze rector niet alleen als een gebroken plaat blijft herhalen dat we de beste universiteit van het land zijn, maar ook het lef toont om ze zo te besturen. Ongeacht wat de druk van hogere instanties ook moge zijn.

RODERIK DE TURCK

Hoofdredacteur van deze krant. Het editoriaal bevat een persoonlijke mening.

UCL LAAT STUDENTEN EXCEL-DOCUMENTEN PRINTEN VOOR STUDIETRAJECT

“Hiermee vergeleken is het ISP kinderspel”

Sommige studenten aan de KU Leuven huiveren als ze denken aan de samenstelling van hun individueel studieprogramma (ISP). Voor zij die dachten dat de rompslomp niet erger kon, is er de Université Catholique de Louvain. Daar mag elke faculteit haar eigen systeem kiezen, sommigen blijven plakken in de vorige eeuw.

RODERIK DE TURCK EN KAREL PEETERS

De samenstelling van het individueel vakkenprogramma verschilt aan de verschillende Vlaamse en Waalse universiteiten. Meestal gebeurt dit via een online-applicatie, terwijl de UCL nog met papieren documenten werkt. Met als gevolg een enorme administratieve rompslomp en ellenlange wachtrijen.

Ine, een Vlaamse studente aan de UCL, legt uit: “De UCL heeft twee verschillende internetapplicaties: *moodle* en *icampus*. Daarop staat een *excel*-document per master. Dat document moet je downloaden en invullen met de vakken die je opneemt. Daarna moet je het afdrukken en meenemen naar het secretariaat. Daar wordt het ondertekend door twee of -in mijn geval- drie personen: iemand van het secretariaat, de verantwoordelijke van de master en de programmaverantwoordelijke.”

Een bron binnen de dienst inschrijvingen van de UCL erkent de problematiek: “Het hangt af van faculteit tot faculteit. Er zijn er

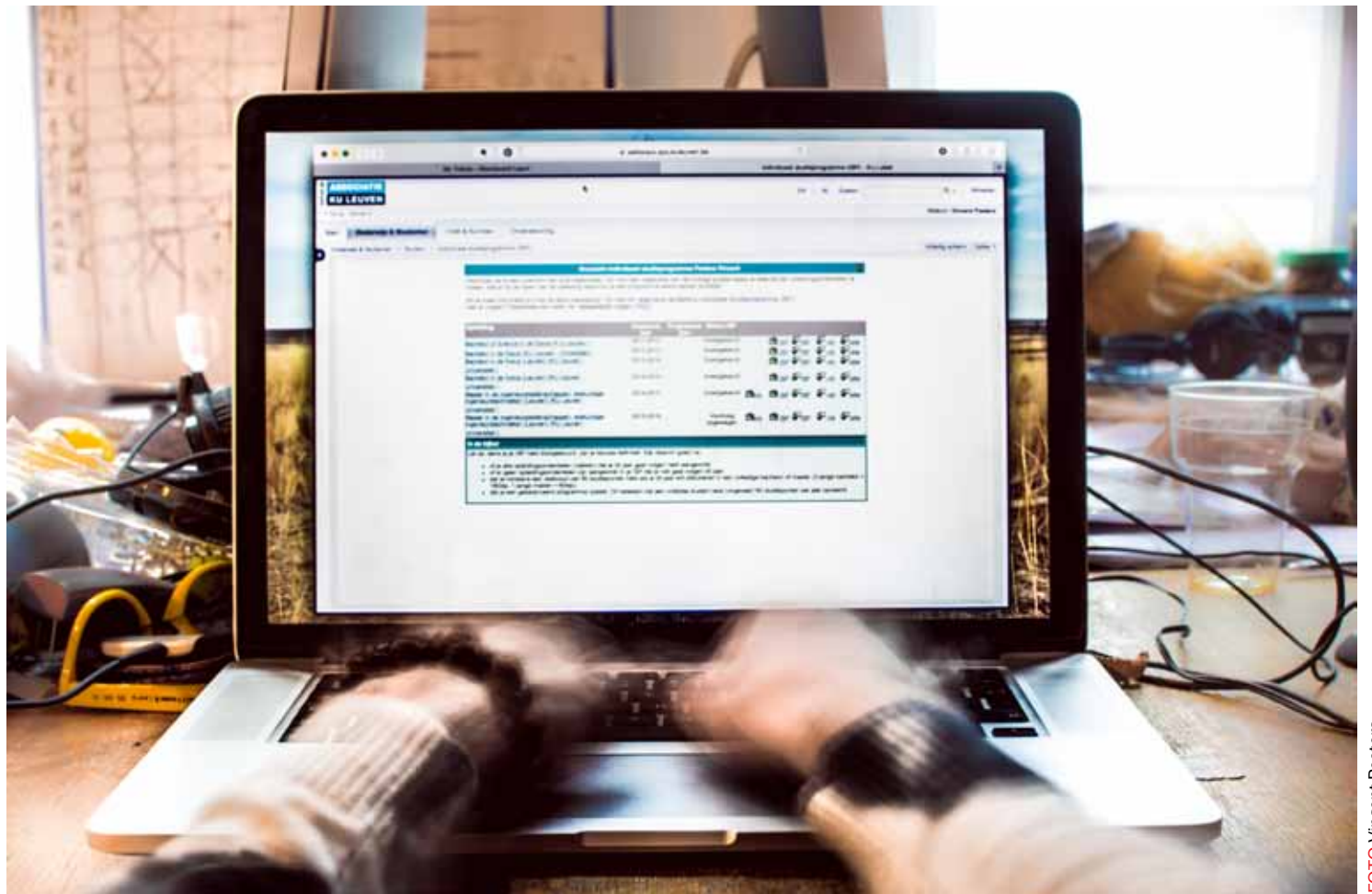

FOTO Vincent Peeters

gemaakt na hun advies, door hen te laten goedkeuren. Ja hallo?”

Facultaire onafhankelijkheid

Een mogelijke oorzaak ligt bij de grote onafhankelijkheid van de faculteiten aan de UCL. Zo vertelt ook onze bron binnen de studentenadministratie: “Dat is een onderdeel van hun facultaire onafhankelijkheid. Elke faculteit heeft zijn eigen persoon bevoegd voor de administratieve taken.” De onafhankelijkheid aan de Waalse tegenhanger van de KU Leuven is zeer ver doorgedreven. “Ik denk dat er op het niveau van de universiteit zelfs niemand overkoepelend bevoegd is voor die aange-

niet echt een zinvolle of boeiende job. Dit is gewoon inefficiënt,” vertelt Ine.

Ook binnen de studentenadministratie zit men verveeld met de situatie. Onze bron getuigt: “Ik ben het er mee eens dat dit in 2015 een enorm anachronisme is dat studenten nog steeds op papier hun vakken moeten kiezen.”

In vergelijking met hun Waalse collega's hebben de Leuvense studenten dus geen reden tot klagen. “ISP (individueel studieprogramma, red.) is niks hiermee vergelijken, een spelletje voor kinderen, zo gemakkelijk en rechtlijnig,” besluit Ine.

Vlaamse variaties

De grote Vlaamse universiteiten werken allemaal met verschillende vormen van internetapplicaties. De Vrije Universiteit Brussel kiest voor een internetapplicatie die meer weg heeft van een *webstore* dan van een universitaire applicatie. Studenten kiezen er vakken door deze in een winkelmandje te verslepen. Al is de procedure niet zo simpel als ze lijkt.

Zo vertelt een studente: “Ik zie dat er veel vragen gesteld worden in verschillende facebookgroepen over de keuze van de vakken. Zelf weet ik bijvoorbeeld niet hoe ik mijn mastervakken moet toevoegen.”

Ook aan de UHasselt verloopt alles online. Elly Quanten, directeur onderwijscoördinatie, legt uit: “Een student in een modeltraject stelt zijn of haar programma online samen.” Enkel in speciale gevallen kiest de UHasselt voor een persoonlijk gesprek. “Voor studenten die niet in het normale traject zitten gaat het eerst naar de studieloopbaanbegeleider, die zijn goedkeuring moet geven. Desgevallend wordt de student dan uitgenodigd voor een gesprek,” aldus Quanten.

Deze persoonlijke aanpak heeft ook zijn nadelen. “Wij hebben dan ook een aantal studietrajectbegeleiders die in september verdrinken

in het werk. Elke studieloopbaanbegeleider is verantwoordelijk voor ongeveer 700 studenten, maar dat werkt.” Quanten is trots dat haar universiteit heeft gekozen voor deze techniek. “Wij kiezen voor een persoonlijke aanpak, daar staat de UHasselt om bekend.”

“Ik begrijp niet hoe dat een manier van werken kan zijn. Echt niet”

INE, VLAAMSE STUDENTE AAN DE UCL

nog een twaalfstal met verouderde systemen. Ik begrijp ook niet waarom bepaalde faculteiten nog niet zijn overgestapt naar een volledige onlineprocedure.”

Voor Vlaamse studenten die vertrouwd zijn met KU Loket is dit onbegrijpelijk. “Ik stond in de rij om te vragen welke schakelvakken ik moest opnemen, weeral. Volgende week sta ik er terug om het papier dat ik heb

legenheden.”

De Franse Gemeenschap heeft het er ook niet gemakkelijker op gemaakt, vertelt onze bron binnen de studentenadministratie: “Dit jaar voerde de Franse Gemeenschap veranderingen door en de administratie moet daarop nog worden afgestemd. Dit geeft dan problemen in het begin van het academiejaar. En er zijn inderdaad studenten die lang moeten wachten omdat het systeem nog niet is aangepast.”

Anachronisme

Als buitenstaander lijkt het systeem van de UCL absurd. “Ik heb medelijden met de mensen die in dit systeem moeten functioneren. Dat is toch geen manier van werken. De verantwoordelijke persoon bekijkt alle programma's van alle studenten, dat is

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

© Alma2, Alma 3, KHL, Lommensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

VETO ZET RECHT

In de vorige editie kreeg Veto foute informatie van LOKO sociaal-coördinator Tom Biesheuvel. Er wordt niet bespaard op het Studentengezondheidscentrum.

Onderwijs

CARTOON Martijn Stoop

Vervolg voorpagina.

Een vereenvoudiging zonder moratorium is niet haalbaar, concludeert Crevits. "Je kan niet nadenken over rationalisering als iedereen zich geroepen voelt om continu nieuwe aanvragen voor richtingen in te dienen. Dat staat haaks op elkaar." Het moratorium is dus in de eerste plaats een vorm van rationalisering, verduidelijkt Crevits: "Elke instelling moet niet op elke plaats alle richtingen kunnen aanbieden."

Wat nu?

Volgens Crevits komt de vraag naar rationalisatie vanuit de studenten zelf:

"Studenten willen een transparant studieaanbod, zodat zij duidelijke studiekeuzes kunnen maken. Dat is vandaag niet het geval. Er zijn bijzonder veel afstudeerrichtingen, keuzetrajecten en opties. Je ziet door de bomen het bos niet meer."

"Nu zie je door de bomen het bos niet meer"

HILDE CREVITS, MINISTER VAN ONDERWIJS

In een standpunt beaamt VVS, de Vlaamse Vereniging van Studenten, de vraag naar transparantie. Al wijzen de Vlaamse studentenvertegenwoordigers er op dat rationalisering niet het hakken in faculteiten en/of het afschaffen van volledige opleidingen mag inhouden.

Ook Torfs preekt voorzichtigheid in het rationalisatieverhaal: "Je moet wel oppassen dat je geen unieke opleidingen of intellectuele

"Je moet wel oppassen dat je geen unieke opleidingen of intellectuele traditie opgeeft"

RIK TORFS, RECTOR KU LEUVEN

traditie opgeeft. Op dit moment zijn wij zeker niet van plan om domme dingen te doen," aldus de rector.

Heel groot is de vrees van de rector echter niet. "De KU Leuven is niet van die schaal dat wij plotse allerlei opleidingen zouden moeten schrappen. Dat lijkt mij zeer onredelijk," stelt Torfs.

"Wij zijn dus voorzichtige voorstander van het moratorium, maar wij gaan niet onmiddellijk zoeken naar dingen die geschrapt moeten worden," besluit Torfs.

Omdat instellingen voor goed-

van nieuwe richtingen," besluit de minister.

Die autonomie bestaat volgens Torfs dan ook niet: "Wij zijn niet autonoom voor bachelor- en masterdiploma's. Wij mogen die alleen inrichten als dat decretaal toegelaten wordt. Dat is altijd zo geweest."

Werkpunten

Hoewel het schrappen van richtingen momenteel niet op de agenda staat, erkent de rector wel dat ook de KU Leuven nog werk kan maken van een verdere rationalisering. "Bij de benamingen van de richtingen kan je zeker meer hygiëne nastreven. Er zijn veel opleidingen die de facto alleen verschillen in formulering," stelt Torfs.

Voor het bredere perspectief ziet Torfs twee mogelijkheden. "Ofwel ga je dat moratorium naleven en dan kom je tot een beheersbaarheid van de kosten. Ofwel zeg je: vrije markt, laat iedereen alles organiseren. Dan kom je tot een situatie waarin de kleinere instellingen zullen worden kapot geconcurrerd."

Op termijn gaat dat laatste ten koste van de kleine instellingen, voorspelt Torfs. Wenselijk is dat volgens de rector niet: "Dat houdt op dit moment een zeker risico in en is politiek niet haalbaar. Wij zijn dan ook geen vragende partij."

NIEUW KEUZEVAK CREATIEF SCHRIJVEN AAN KU LEUVEN

"Er bestaan geen regels voor creatief schrijven"

Dit academiejaar kunnen alle academische bachelorstudenten een gloednieuw keuzevak in hun programma opnemen. Ook studenten die normaal gezien niet bezig zijn met taal, worden zo uitgedaagd om creatief te leren schrijven.

LISANNE VAN DER MEIJDE EN
ASTRID VERVOORT

In het vak Creatief Schrijven kunnen studenten van de KU Leuven op een nieuwe manier leren omgaan met teksten om een betere schrijver te worden. Didier Pollefeyt, vicerector Onderwijs, benadrukt dat het vak niet bedoeld is om studenten correct te leren schrijven: "Daarvoor bestaat het Schrijfcentrum al."

"Het vak Creatief Schrijven is bedoeld om studenten naar een hoger niveau te tillen. Dat past binnen de onderwijsvisie van de KU Leuven waarin disciplinaire verdieping wordt gecombineerd met persoonlijke vorming. Daarvoor is het creatieve zeer belangrijk," gaat Pollefeyt verder.

Creatief Schrijven is een universiteitsbreed vak. Dat betekent dat elke student het in

principe kan opnemen. Het vak staat echter niet bij alle faculteiten opgelijst in het ISP. "Eind vorig jaar hebben we aan alle faculteiten de vraag voorgelegd of ze dit vak wilden aanbieden. Een aantal faculteiten had echter zijn vakkenlijst al afgerond. Studenten van opleidingen waar het niet tussen de keuzelijst staat, kunnen een aanvraag indienen bij de POC," verklaart Pollefeyt.

"Het vak is bedoeld om studenten naar een hoger niveau te tillen"

DIDIER POLLEFEYT, VICERECTOR ONDERWIJS

Ervaring delen

Het vak wordt gegeven door Kristien Hemmerechts. Zij doceert het al enkele jaren op het

conservatorium van Antwerpen en de campus van de KU Leuven in Brussel. Pollefeyt is blij dat het vak gegeven wordt door iemand die zelf ervaring heeft met schrijven: "Hemmerechts heeft haar sporen verdiend in het literaire landschap van de lage landen. Zij weet dus hoe zwaar het is om te worstelen met teksten en jezelf tegen te komen in het proces van de redactie."

Hemmerechts kijkt ernaar uit haar expertise te delen met studenten: "Soms moet je gewoon de juiste techniek aanreiken, waardoor mensen leren hoe ze aan de slag kunnen gaan. De verhalen die mensen in zich

hebben, wil ik op een krachtige manier op papier krijgen. Ik ga hen niet vertellen hoe ze moeten schrijven, ik laat ze hun

eigen stem ontdekken. Eén van de mooiste zaken aan creatief schrijven is dat er geen regels voor bestaan."

"De verhalen die mensen in zich hebben wil ik op papier krijgen"

DOCENT CREATIEF SCHRIJVEN KRISTIEN HEMMERECHTS

Uitzonderlijke nadruk

In de les zullen studenten niet alleen hun eigen teksten schrijven, maar ook aan de slag gaan met teksten van anderen. "Mensen zien makkelijker de sterke en zwakke punten van anderen werk dan van hun eigen teksten. Door hen kritisch naar elkaars teksten te laten kijken, leren ze van elkaar. De tijd is beperkt, dus we werken rond verschillende aandachtspunten om basisinzichten over te brengen. Zo kan men toch een grote stap voorwaarts zetten," verduidelijkt Hemmerechts.

De nadruk die het vak op creativiteit legt, is uitzonderlijk voor de KU Leuven. "In andere landen bestaan er op universi-

teiten volwaardige opleidingen tot schrijver. In België is dat niet het geval. Dit keuzevak zou een eerste stap kunnen zijn. Wie weet komt er ooit een uitbreiding, al vrees ik dat die gedachte een droom zal blijven," verklaart Hemmerechts.

Pollefeyt geeft toe dat de capaciteit momenteel beperkt is: "Op dit moment zit het vak al vol, maar op het einde van het jaar zullen we kijken hoe het zit met de beschikbaarheid van de docent en de financiële middelen, voor we tot een beslissing komen over mogelijke uitbreidingen."

MASTERPROEVEN HEBBEN NOOD AAN HERVORMING

“Er is nog heel wat werk aan de winkel”

Er bestaan masterproeven over het effect van het dragen van nat ondergoed tot de verborgen gevaren van zwaardslikken. Laatstejaarsstudenten beginnen aan het sluitstuk van hun opleiding, al klinkt de kritiek dat vele masterproeven te weinig impact hebben.

CHARLOTTE DE ROO EN
MARGOT DE BOECK

“Als je geen maatschappelijk relevant masterproefonderwerp kan bedenken, dan scheelt er iets met de opleiding,” stelde Martin Valcke, professor Onderwijskunde aan de UGent, vorige week nog op Radio 1.

“Die kritiek hangt samen met een bepaalde visie op de masterproef,” reageert Liesbet Heyvaert, vicedecaan Onderwijs van de faculteit Letteren. “In die visie moet een masterproef gaan over een onderwerp waarmee je kan scoren op sollicitaties. De masterproef is aan onze faculteit een wetenschappelijk werkstuk waarbij je probleemoplossend en zelfstandig moet werken. Dat zijn vaardigheden met een grote maatschappelijke relevantie.”

“Alle onderwerpen aan onze faculteit zijn relevant,” vindt Yolande Berbers, vicedecaan van de faculteit Ingenieurswetenschappen. “Het is niet correct om te denken dat er twee werelden bestaan. Het gros van het onderzoek aan onze faculteit gebeurt in samenwerking met de industrie. Te geloven dat er een onderzoekswereld bestaat die een ivoren toren is, is een fout beeld.”

Volgens vicerector Pollefeyt is maatschappelijke relevantie bovendien niet het belangrijkste criterium bij het maken van een masterproef: “Onderzoek dat niet op maatschappelijke relevantie gericht is, is niet per se minderwaardig. Er zijn onderwerpen die fundamenteel

zijn en die pas later maatschappelijk relevant worden.”

Ideetjes

Bij de onderwerpkeuze werken de meeste faculteiten met een lijst waaruit studenten een onderwerp kunnen kiezen. Die lijsten vertrekken meestal vanuit de onderzoeksexpertises van de professoren die studenten als promotor begeleiden. De ruimte voor eigen inbreng van de studenten verschilt per faculteit.

Tim Heysse, vicedecaan onderwijs aan de faculteit Wijsbegeerte, licht toe: “Iemand kan zijn eigen idee uitwerken als die dat een

“Alle onderwerpen aan onze faculteit zijn relevant”

YOLANDE BERBERS,
VICEDECAAN
INGENIEURSWETENSCHAPPEN

beetje kan, en als het onderwerp ook niet volledig onbekend is. Maar zelfs dan gaan we op zoek naar een promotor die kan helpen.”

Aan de faculteit Rechten streven ze sinds een aantal jaar naar meer flexibiliteit bij de onderwerpkeuze. Frank Hendrickx, programmadi-recteur, licht toe: “Vroeger werkten men rond een bepaald thema. Dat hebben we laten vallen zodat studenten en docenten meer een eigen invulling kunnen geven.”

Aan de faculteit Ingenieurswetenschappen is er minder enthousiasme voor eigen ideeën: “Een masterproef is niet gewoon een projectje uitwerken. Studenten weten niet altijd wat een onderzoeksproject allemaal inhoudt. Leuke ideetjes beantwoorden niet altijd aan de kwaliteitscriteria van de opleiding,” klinkt het bij Berbers. Wel benadrukt ze het belang van de eigen inbreng van de student tijdens het onderzoek.

Breed beleid

“Ik denk dat er nog heel wat werk aan de winkel is bij de keuze van het onderwerp, hoe dat onderwerp wordt aangeduid, wie je promotor

is. Er komt daarom een discussie over de masterproef op de Onderwijsraad, een nieuwe nota en een nieuwe werkgroep,” vertelt Pollefeyt.

Van een universiteitsbreed beleid is er aan de faculteiten echter niemand grote fan. “Een universiteitsbreed beleid, daar ben ik niet voor. De masterproef is net het kernstuk van een opleiding en van een bepaalde discipline,” reageert Heysse aan de faculteit Wijsbegeerte.

“Ik denk dat bepaalde aspecten universiteitsbreed opgesteld kunnen worden. Maar ik zou daar als faculteit toch graag een zekere vrijheid behouden,” klinkt het bij Heyvaerts van faculteit Letteren.

“Je moet kijken naar de omvang van een faculteit en de organiseerbaarheid van zo een proces. Iets kleinere faculteiten kunnen vrijer omgaan met de masterproeven,” stelt Pollefeyt gerust.

Sansa Stark

Ook bij studenten zijn de reacties over hun masterproef wisselend. Caroline, pas afgestudeerd burgerlijk ingenieur, vertelt: “Ik had een bepaald toepassingsgebied dat ik moest onderzoeken, maar was daarbinnen wel heel vrij. Mijn thesis heeft me vooral geleerd het overzicht te behouden bij grote hoeveelheden informatie.”

Olivia, kinesist, is minder tevreden: “Ik vond de thesis zwaar

“Leuke ideetjes beantwoorden niet altijd aan de kwaliteitscriteria van de opleiding”

YOLANDE BERBERS,
VICEDECAAN
INGENIEURSWETENSCHAPPEN

en niet echt leerrijk. Mij gaf het vooral veel stress en zorgen. Ik zag het nut er niet van in, maar iedereen moet daardoor.”

Nils, student geschiedenis en culturele studies, drukt de vinger in de wonde: “Bij culturele studies komen vele thesisonderwerpen uit het niets, de onderwerpen zijn daardoor enorm divers. Er worden thesissen geschreven over de rol van Sansa Stark in *Game of Thrones*, of

over kleinschalige filmproductie in Griekenland.”

Nils vervolgt: “Ik vind de relevantie bij geschiedenis groter, alleszins bij de meer recente onderwerpen. Daar vinden mensen nog een herkenningspunt. Bij de Middeleeuwen ligt dat al moeilijker: niemand zit te wachten op een thesis over de Bisschop *Bla van Bla*. Ik denk niet dat de masterproef geschiedenis momenteel vele deuren opent op de arbeidsmarkt. Voor mij was die invloed alvast niet aantoonbaar.”

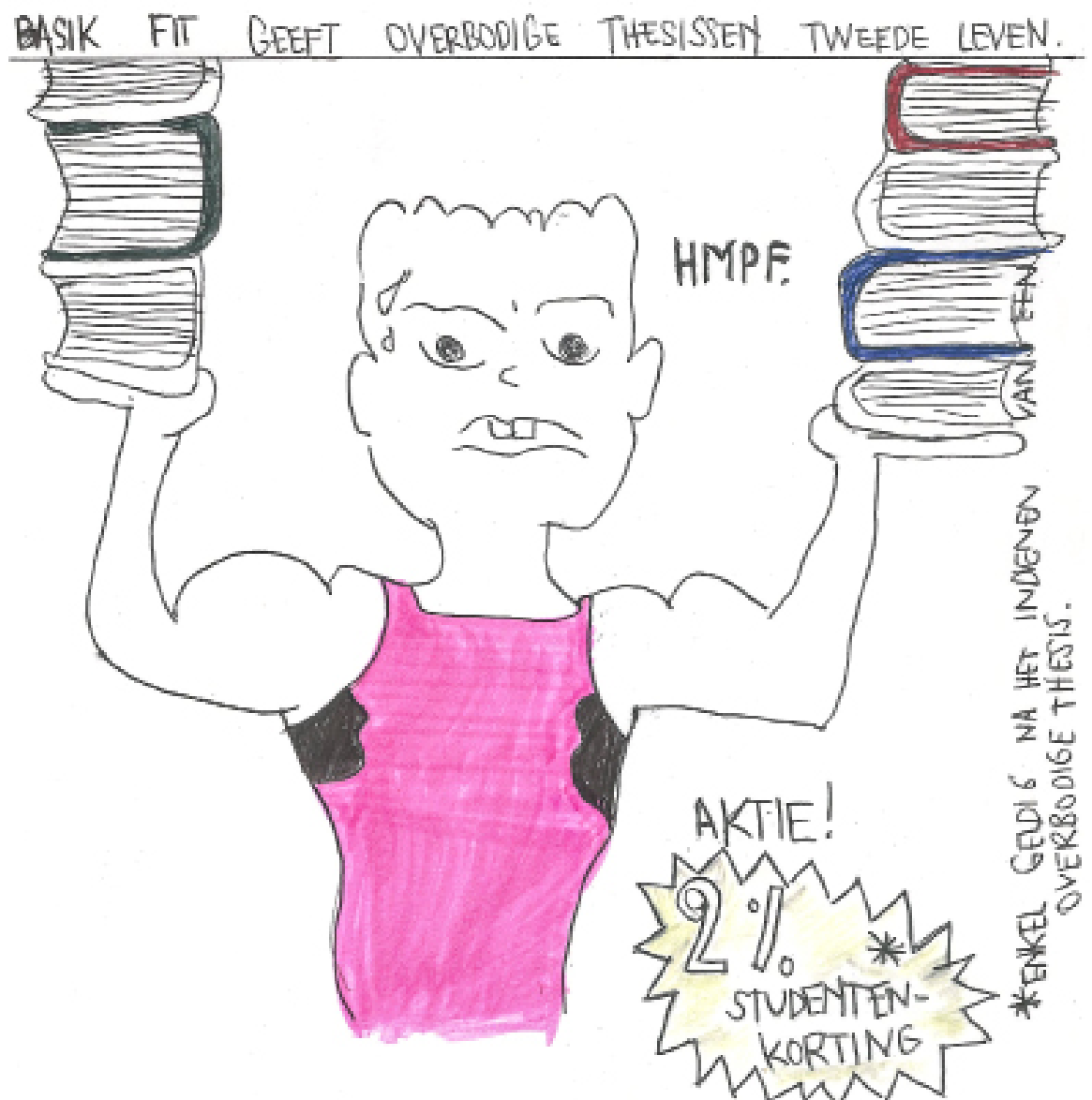
Toch is Nils mild, ook voor de Bisschop *Bla van Bla*: “Het is belangrijk dat de universiteit onderzoek blijft doen naar minder relevante onderwerpen, anders gaan bepaalde takken van onze kennis droog worden gelegd.”

“Niemand wacht op een thesis over de Bisschop Bla van Bla”

NILS, GESCHIEDENISSTUDENT

“Onderzoek dat niet op maatschappelijke relevantie gericht is, is niet per se minderwaardig”

DIDIER POLLEFEYT,
VICERECTOR ONDERWIJS

Internationaal

EEN PLEIDOOI VOOR EMPATHIE VOOR SYRIËSTRIJDERS

“Op mijn kamer hing een poster van Osama Bin Laden”

Vorige week stelden Midden-Oostenjournalist Pieter Stockmans en islamoloog Montasser AlDe'emeh hun boek "De Jihadkaravaan" voor. Een boek over radicalisme en Syriëstrijders, maar ook het verhaal van Montasser zelf.

AMÉLIE HURKENS

“De Jihadkaravaan” laat zich lezen als een roman. Tegelijkertijd kijken we achter de schermen bij jonge Syriëstrijders en gaan we naar Syrië, Jordanië en Palestina. Waarom vermenigen jullie een literair levensverhaal met journalistiek?

AlDe'emeh: «Al op vijftienjarige leeftijd had ik de neiging dat op papier te zetten, maar een leerkracht moedigde me aan te wachten. En ik wachtte, terwijl ik evolueerde van radicale haat naar een open houding tegenover de joden.»

«Via Facebook ontdekte ik Pieter als een journalist die in Palestina met de mensen gaat leven en hun persoonlijke inbreng in kaart brengt. Voilà, hij was de ideale man om mij te helpen. Als ik tegen een doorsnee journalist zou zeggen

“Aan de universiteit ging mijn geest open”

MONTASSER ALDE'EMEHE

dat ik vroeger een aanslag wilde plegen, is het om zeep.»

Stockmans: «Vergelijk het met het tipje van de ijsberg. Dat zijn de Syriëstrijders die poseren met een Kalasjnikov. Het tipje van de ijsberg is verslaggeving, kort en snel, met het gevaar dat we cruciale informatie missen. Wat daaronder zit is echter een hele roman. Ik wilde Montas-

ser zijn levensverhaal vertellen in romanstijl om een complex probleem aan een breder publiek uit te leggen. Vele mensen zijn immers op zoek naar duiding van de steeds belangrijker wordende verbanden tussen het Midden Oosten en Europa.»

AlDe'emeh: «Mensen die verhalen willen vertellen, krijgen in de media amper tijd om dat te doen. Experts moeten vaak in vijf minuten een heel complex probleem uitleggen. Op die manier gaat veel duiding verloren.»

Jullie nemen de media op de korrel. Werken zij de polarisatie in de hand?

Stockmans: «Mensen zijn van nature op zoek naar de bevestiging van wat we eigenlijk al geloven. Terwijl goede journalistiek de gevestigde denkbeelden en tegen vooroordelen juist in vraag moet stellen. De maatschappij is al zo gepolariseerd. Ik word kwaad als ik berichten zie over vluchtelingen die veralgemeningen maken op basis van geïsoleerde feiten.»

«Angst verkoopt. De reden waarom onevenredig veel aandacht uitgaat naar IS is omdat ze ons rechtstreeks bedreigen. Assad heeft misschien een tienvoud van de doden die IS gemaakt heeft op zijn geweten, maar hij richt zich niet rechtstreeks tegen ons. Maar zijn gruwelen voeden IS, die zich op hun beurt tegen ons keren.»

AlDe'emeh: «Polarisatie is net belangrijk voor IS. Als moslimjongeren zich hier goed voelen, zullen ze niet naar Syrië vertrekken. Maar niet alleen IS wil twee werelden creëren: het land van geloof versus het land van ongeloof. Ook extreemrechts in Europa plaatst de westerse wereld tegenover de islam, en wordt zo objectieve bondgenoot van IS. En vaak trappen de media er ook in.»

Wortels van haat

Meneer AlDe'emeh, u stond zelf ooit op het punt om een aanslag te plegen?

AlDe'emeh: «Nee, het bleef bij ideeën. Heel mijn leven ben ik veroordeeld voor uitingen van mijn identiteit, tot aan het dragen van een Palestijnse sjaal, een symbool van mijn afkomst, toe. Is het dan niet logisch dat ik als puber mijn heil elders zoek?»

«Op mijn kamer hing een poster van Osama Bin Laden. Ook ik viel dus in de kloof die Al Qaeda na 9/11 heeft geslagen tussen de moslimwereld en de westerse wereld in onze maatschappij. Terwijl ik geen dommerik was. Ik ben altijd op zoek naar kennis. Veel moslimjongeren zijn vatbaar voor de retoriek van jihadisten. Ze weten niet tot welke wereld ze nu behoren.»

Hoe moeten we met radicaliserende moslimjongeren omgaan?

AlDe'emeh: «In de eerste plaats moeten we empathie inzetten om onszelf in de denkwereld van anderen te verplaatsen. Daarnaast moet iedereen, en moslimjongeren in het bijzonder, tot zelfbevrijding komen. Zij zitten immers gevangen in een kloof tussen twee werelden. Het vergaren van kennis en onvoorwaardelijke empathie kunnen voor zelfbevrijding zorgen. Als ik zeg dat ik opensta voor het verhaal van de joden, word ik door de moslimgemeenschap verketterd. Het is geen verhaal van zij of wij, maar een verhaal van jezelf.»

Stockmans: «Het is de verantwoordelijkheid van elk individu om kennis op te doen en zo onze complexe wereld te begrijpen. Dat is wat Montasser gedaan heeft. Hij is naar de wortels van zijn haat getrokken en hij heeft die één voor één uitgetrokken.»

Uw zoektocht naar kennis zette u voort aan de KU Leuven, waardoor u uitgroeide tot een van de meest vooraanstaande islamologen van België.

AlDe'emeh: «Ik heb veel te danken aan de KU Leuven. Tijdens de oorlog in Gaza zag ik het niet meer zitten. Ik zat er zo diep door dat ik iets wilde doen voor de Gazanen. Dankzij het ver-

trouwen van de universiteit volhardde ik en slaagde ik met onderscheiding. Ook hebben ze mijn geest bijna letterlijk geopend met wetenschappelijke kennis die je niet vindt in propagandafilmpjes op Youtube.»

Stockmans: «Daarom wilde ik dit verhaal

“Als ik tegen een doorsnee journalist zeg dat ik een aanslag wilde plegen, is het om zeep”

MONTASSER ALDE'EMEHE

aan de mens brengen. Iemand die uit een politiek conflict komt en daardoor gevormd is, gaat toch de cultuur en de geschiedenis van zijn zogenaamde vijand bestuderen.»

Martin Luther King

U haalt Martin Luther King aan in uw bevrijding van die haat. 'Duisternis kan geen duisternis verdrijven, enkel het licht is daartoe in staat. Haat kan geen haat verdrijven, enkel de liefde is daartoe in staat.'

AlDe'emeh: «Om je situatie te verbeteren, moet je bij jezelf beginnen en je eigen verantwoordelijkheid opnemen. Moeders thuis, een imam in de moskee, een straathoekwerker op de straat. Stop met zagen elke dag, wacht niet op de overheid en doe iets op je eigen niveau. Vererger het conflict in Syrië niet, help in plaats daarvan de Syriërs die in onze maatschappij terechtkomen. Ik heb een centrum opgericht, De Weg Naar, waarin ik ouders en familie van vertrokken en teruggekeerde Syriëstrijders begeleid. Subsidies krijg ik niet. Betekent dat dat ik dan niets moet doen?»

Stockmans: «In ons boek lanceren wij ons manifest, dat wij “Tien kogels van verzoening” noemen. In een heel negatieve realiteit willen we mensen inspiratie bieden. Als je in een wereld zit waar polarisering en extremisme aan alle kanten van de maat-

“Waar polarisering de norm wordt, vormt verzoening een bedreiging”

PIETER STOCKMANS

schappij toenemen, vormt verzoening een bedreiging.»

AlDe'emeh: «Voor mij is het niet voldoende om te horen: “Uw verhaal inspireert mij.” Nee. Vertel het verder. Mensen die met liefde zitten, moeten radicaal verzoenen.»

ZUID-AFRIKAANSE STUDENTEN EISEN ERKENNING

Beestenbos in Stellenbosch

Studentenorganisatie Open Stellenbosch protesteert tegen het beleid van de Zuid-Afrikaanse Stellenbosch University. Ze strijden tegen “overblijfselen van het apartheidsregime.” “Dit zijn overblijfselen uit een koloniaal verleden,” houdt zusteruniversiteit KU Leuven zich afzijdig.

SIMON THYS

Aan de Stellenbosch University zijn studentenprotesten aan de gang. Studenten beweren dat er in de universiteit nog tekenen zijn van het afgeschafte apartheidsregime. Zo stelt de woordvoerder van Open Stellenbosch, Majaletje Mathume, dat er gevallen van aanranding zijn door blanke studenten – waaraan niets gedaan wordt – en dat het taalbeleid van de universiteit twijfelachtig is.

“De lessen worden gegeven in Afrikaans, dat niet gesproken wordt door een groot deel van de Zuid-Afrikanen. Dit wil dus zeggen dat niet iedereen even goed toegang heeft tot de noodzakelijke informatie tijdens de lessen. De lingua franca in Zuid-Afrika is Engels. Ikzelf heb nooit ergens Afrikaans kunnen leren dus ik versta er geen woord van. We worden dus gedwongen om te studeren in een taal die ons vreemd is,” stelt Mathume. Tijdens de lessen worden wel vertalingen in het Engels aangeboden door middel van een hoofdtelefoon, maar die zouden gebrekkelijk zijn.

Progressie

De Zuid-Afrikaanse universiteit meent dat dit “volledig incorrect

“We worden gedwongen om te studeren in een taal die ons vreemd is”

MATHUMA, WOORDVOERDER
OPEN STELLENBOSCH

is. Er zijn ondertussen aanpassingen gebeurd in het taalbeleid die ervoor zorgen dat zowel Afrikaans als Engels een gelijke status hebben,” stelt Susan van der Merwe van Management en Communicatie aan Stellenbosch University. “Er wordt ook ingezet om Xhosa (*Een bantoetaal met het tweede grootste aantal sprekers in Zuid-Afrika op het Zoeloe na, red.*) als academische taal te erkennen.”

Afgelopen week, op dinsdag 29 september, zijn het management en Open Stellenbosch voor het eerst samengekomen. “Er is een overeenkomst om tweewekelijkse

FOTO van de Facebookpagina “Open Stellenbosch”.

vergaderingen te houden. Tijdens deze vergaderingen zal er worden ingegaan op het taalbeleid van de universiteit en Open Stellenbosch's aanvraag voor de ontbinding van de bestuursraad,” aldus van der Merwe.

Onschuldige taal

De KU Leuven heeft met Stellenbosch een uitgebreid samenwerkingsakkoord waar in het verleden al kritiek op kwam. (*zie veto 4111*) De vicerector voor Internationaal Beleid, Danny Pieters, is bezorgd om wat hij ziet en hoort. “We zullen zoveel als mogelijk helpen om goede verhoudingen te hebben met hen.

Als we kunnen helpen, zullen we dat doen,” vertelt hij. “Maar we gaan ons niet gaan bemoeien

een denktank ‘Diversiteit’ tussen beide universiteiten die het thema uitdiept.”

De vicerector heeft er alle vertrouwen in dat de problemen zullen opgelost worden. Al zal het niet eenvoudig zijn. “Dit komt uit een koloniaal verleden. Wat niet kan is dat men een taal als de schuldige aanwijst. Een taal is nooit verkeerd. We hebben nooit gezegd dat we het Duits aan banden gaan leggen na de Eerste en de Tweede Wereldoorlog. Het Afrikaans heeft recht om te bestaan naast andere talen, dat is ook de regenboogntie-idee van Nelson Mandela.”

“Een taal is nooit verkeerd”

VICERECTOR
INTERNATIONALISERING
DANNY PIETERS

met interne zaken van een andere universiteit. Wel is er al

Post-Erasmusdepressie mythe of medisch probleem?

Na één of twee semesters in het buitenland kan de terugkeer naar de saaie Belgische routine soms lastig zijn. Is een post-Erasmusdepressie echt of is het aanstellerij?

ANNA DE SMET

Dieuwke studeert taal- en letterkunde en vertrok vorig jaar een semester naar Keulen. Zij kreeg na afloop ook te maken met een “post-Erasmusdip.” Ik kreeg vreemd genoeg last van een soort heimwee, terwijl ik eigenlijk terug thuis was. Ik miste het uitgaansleven, de taal en de ontspannen sfeer aan de universiteit. Hier in Leuven ligt er veel meer prestatiedruk op de studenten.”

Normaal

Studenten die kampen met mentale problemen, kunnen bij het Studentengezondheidscentrum terecht. Steven Stes werkt er als psycholoog. Hoewel het Studentengezondheidscentrum geen gegevens verzamelt rond post-Erasmusdepressies, kan

Stes zich toch perfect voorstellen dat de terugkeer uit het buitenland voor problemen zorgt. “Je hebt in het buitenland maandenlang beroep gedaan op een nieuw sociaal netwerk. Ondertussen ging het leven thuis gewoon verder. Het is dus logisch dat er bij terugkomst aanpassingsproblemen zijn.” Om te vermijden dat die aanpassingsproblemen omslaan naar een depressie, raadt

“In Leuven ligt er meer prestatiedruk op de studenten”

DIEUWKE, STUDENT TAAL-EN
LETTERKUNDE

Stes aan om je sociale leven in België te onderhouden.

Ook Anneleen Rasquin, die als onafhankelijk psychologe regelmatig met studenten werkt, benadrukt het belang van een sociaal vangnet. “Pik je leven hier terug op, bijvoorbeeld met sociale activiteiten. Probeer tegelijkertijd de Erasmuservaring niet te verdringen. Het is belangrijk dat je leert om te gaan met herinneringen.”

Dip of depressie?

Daarnaast legt Rasquin uit dat een post-Erasmus-dip niet verward mag worden met een echte depressie. “Een tijdje wat ongelukkig zijn, wil niet zeggen dat je depressief bent. Ik zou een dipje na een semester of een jaar in het buitenland zeker niet afdoen als aanstellerij. Het is normaal dat je je een paar weken na thuiskomst wat minder voelt.”

“Het woord ‘depressie’ is slechts van toepassing wanneer de symptomen het dagelijks leven van een persoon dwarsbomen

en meerdere weken of maanden aanslepen. Als je bijvoorbeeld zo sterk bezig bent

“Aanpassingsproblemen zijn logisch”

STEVEN STES, PSYCHOLOOG
STUDENTENGEZONDHEIDSCENTRUM

met de Erasmuserinneringen dat je niet meer naar de les gaat, is het wellicht tijd om een hulpverlener aan te spreken,” aldus Rasquin.

Zo ver lijkt het bij de teruggekeerde studenten zelden te komen. Stes heeft geen weet van studenten die zich in het Studentengezondheidscentrum melden met een post-Erasmusdepressie. Ook Dieuwke paste zich uiteindelijk aan het leven in België aan. “Na enkele maanden was de dip weer voorbij.”

Sociaal

DOSSIER FIETSEN EN MOBILITEIT

Leuven wil lacune in fietsbeleid dichtrijden

Het Leuvense stadsbestuur maakt eindelijk werk van een fietsbeleid. De verkennende nota ligt op tafel, de definitieve versie staat gepland voor 2016. Toch is niet iedereen tevreden.

SIMON GRYMOPREZ EN HEIDI VAN ROMPUY

Fietsen in Leuven, het is een uitdaging (zie artikel hieronder, red.). De verkennende fietsnota van de stad Leuven wil dan ook inzetten op drie grote thema's: fietsverplaatsingen, fietsparkeren en fietspromotie.

Het stadsbestuur plant een uitbreiding van het aantal fietsstallingen en wil meer fietspaden. Een van de paradedjebes is een heus hoofdtrouwenetwerk waarlangs de fietser zich ongestoord van punt A naar punt B kan verplaatsen.

"De bedoeling is om van Leuven de beste fietsstad van Vlaanderen te maken," vertelt schepen van Ruimtelijke Ordening Carl Devlies (CD&V). Ambitieuw is het stadsbestuur

FOTO Caroline van Rhee

"Deze nota? Too little, too late"

LUC PONSART, GEMEENTERAADSLID OPEN VLD LEUVEN

in elk geval.

Gemeenteraadslid Luc Ponsart, die voor Open Vld in de commissie ruimtelijke ordening zetelt, is echter verontwaardigd: "Hoe kan de stad zich fier op de borst kloppen over de verkenningsnota wanneer er nu pas een aanzet wordt gegeven voor een overkoepelend fietsbeleid? *Too Little, too late*, noem ik dat. De nota mist concrete doelstellingen, en dat is spijtig."

Beperkte cijfers

Oppositiepartijen Groen en de N-VA verwijten het stadsbestuur dan weer een gebrek aan voorafgaande analyse. Toon Toelen, gemeenteraadslid voor Groen, legt uit: "De verkenningsnota mist concrete cijfers, zoals het juiste percentage fietsbewegingen. Als we de klimaatdoelstellingen willen halen, dan moeten we het fietsverkeer tegen 2030 verdubbelen. Zonder concrete cijfers lukt dat niet."

"Je moet eerst tellen, dan een plan maken. Je verzamelt cijfers over het probleem, dan stel je de vraag waar je naartoe wilt gaan," vult Zeger Debyser (N-VA) aan.

"Het klopt dat we met beperkte cijfers werken," vertelt Tim Asperges, adviseur Mobiliteit van de stad Leuven, "maar we zijn volop bezig extra cijfermateriaal te verzamelen."

Volgens gemeenteraadslid Toelen mist de verkenningsnota bovendien een stevig draagvlak: "Leuven wil zowel de koe als de geit sparen. Enerzijds maakt het stadsbestuur positieve beslissingen voor de fietsers. Anderzijds houden ze daarbij steeds de automobilist in het achterhoofd. Dat en-verhaal is achterhaald. Leuven is een fietsstad, maar eerder ondanks dan dankzij het huidige bestuur."

Consultatieronde

De komende maanden wordt de verkennende fietsnota verder afgetoetst bij de verschillende structurele partners, zoals de provincie, de Fietsersbond, Velo vzw en Leuven Klimaatneutraal. Concrete afspraken blijken er echter nog niet gemaakt. "Definitieve data voor een overleg over de nota zijn er nog niet," bevestigt schepen Devlies, "maar dat staat wel op het programma. De nota is wel al voorgelegd aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening."

Debyser is sceptisch: "Het is goed dat er een consultatieronde komt, maar het huidige schepencollege heeft geen goede

track record wat betreft participatie. In mijn ervaring is "participatie" een infoavond waar iemand uitlegt wat er in de nota staat. Iemand stelt een vraag en de avond is gedaan."

Naast de structurele partners, krijgt ook de Leuenaar inspraak in de verdere uitwerking van de fietsnota. Via de website van de stad, kunnen de inwoners aangeven waar voor hen de knelpunten zitten.

Volgens Toon Toelen komt die participatie er echter te laat: "Waarom heeft de stad niet eerst gevraagd waar de mensen fietsen en willen fietsen? Het was logischer geweest eerst te luisteren naar de verwachtingen van de inwoners."

"Dat is onzin," zegt schepen Devlies. "Je kan niet zomaar van het witte blad vertrekken. Je moet de mensen iets geven waarvan ze kunnen vertrekken."

De fietsende Leuenaar kan alleen maar hopen dat de huidige verkenningsnota tussen al dat gekibbel door een stuk concreter wordt na de volgende consultatieronde.

"Leuven wil zowel de koe als de geit sparen"

TOON TOELEN, GEMEENTERAADSLID GROEN LEUVEN

"Leuven voert al 20 jaar aankondigingsbeleid"

Hoe graag het schepencollege ook zou willen, Leuven is kilometers verwijderd van de titel "beste fietsstad van Vlaanderen". Te weinig fietsstallingen, langsscherende bussen, vervelende eenrichtingsstraten: "Leuven fietsstad" is nog niet waar het moet zijn.

SIMON GRYMOPREZ EN HEIDI VAN ROMPUY

"Het stadsbestuur voert al twintig jaar een aankondigingsbeleid," steekt Erik Daems van de Leuvense fietsersbond van wal. Leuven heeft de ambitie om dé fietsstad van Vlaanderen te worden, maar dat gaat niet zonder budgetten, middelen of infrastructuur. Het feit dat er geen schepen voor Mobiliteit is, toont gewoon dat mobiliteit binnen het schepencollege niet belangrijk is."

Daar is Tim Asperges, adviseur Mobiliteit bij de Stad Leuven, het niet mee eens: "De fiets maakt reeds jaren onderdeel uit van het mobiliteitsbeleid van de stad Leuven." Of er nu veel gedaan is of niet, wat vaststaat is dat er nog veel werk te wachten staat.

Vervelende gevolgen

Het allergrootste knelpunt is de situatie aan het station. Die is niet alleen onveilig voor alle zwakkere weggebruikers, er is

bovendien een groot tekort aan fietsstallingen. "De stad erkent dat daar een capaciteitsprobleem is," weet Maarten Verbiest, adviseur Mobiliteit bij de KU Leuven. Daarom streeft men nu naar 4.000 extra plaatsen onder het Martelarenplein.

Dat capaciteitsprobleem heeft vervelende gevolgen. "We zien dat mensen, die tot voor kort pendelden en dan overstapten op hun eigen fiets, nu gewoon de bus nemen," aldus Verbiest.

Bussengevaar

Dat is meteen het tweede grote pijnpunt: het grote aantal bussen dat dagelijks de stad doorkruist en onveilige situaties creëert. Wie ooit al de met de fiets op de

Bondgenotenlaan en de Grote Markt gereden heeft, weet waarover het gaat.

Daarin zijn onervaren jongeren extra kwetsbaar, bevestigt ook David Vierbergen, leerkracht aan het VTI in Leu-

Het station is het allergrootste knelpunt

ven. "Veel scholieren durven niet met de fiets naar Leuven te komen. Nog sterker: sommigen mogen het niet van hun ouders. Het is gewoon te gevaarlijk."

TUINIEREN AAN DE KULAK

Studenten bestieren de boerenstiel

Op de Kortrijkse grasvelden aan de KULAK kunnen voorbijgangers sinds enkele maanden de BioStek spotten, een moestuin van en voor studenten. 'Pret en roapn' op academisch niveau.

GILLES MICHIELS

Het is misschien een cliché, dat beeld van de West-Vlaamse landbouwer die elke dag zijn veld bewerkt en 's avonds na een bord stevige kost indommelt aan de haard. Dat boerenbloed moet nu kennelijk ook door de groene vingers van de KULAK-studenten stromen. Naast hun Kortrijkse Alma ligt immers de BioStek of 'Biologische Studentikoze moestuin aan de Kulak'. De rode bieten, pompoenen, radijzen en snijbonen lijken er als vanzelfsprekend uit de grond te schieten. Nochtans had het project heel wat voeten in de aarde.

Eigen kweek

"Enkele vrienden en ik wilden al een tijdje met een moestuin beginnen," vertelt Noah Fuhrmann, bio-ingenieursstudent en bezieler van de BioStek. "Ons grote probleem was echter de tijd. De tijdsre-

"Ons academiejaar is niet op moestuinen afgesteld"

BEZIELER BIOSTEK NOAH FUHRMANN

kening van een moestuin valt niet samen met onze studentenkalender. Net in zo'n cruciale periode als de zomer zijn wij niet op post. We kozen dus voor gewassen die we konden kweken in het vroege voorjaar en oogsten vóór de zomer."

Bovendien twijfelde de KULAK of het project wel opgevolgd zou worden. "We waren dan ook nog groen achter de oren," lacht medeoprichter Quinten Coucke. "Toen we de eerste keer wilden spitten, konden we zelfs nauwelijks met onze spade overweg." Gelukkig kregen de stu-

denten professionele hulp van professor Koenraad Muylaert en moestuindeskundige Frank Petit-Jean. "Na hun advies gingen we echt van start. We verzamelden een twintigtal studenten met wie we wekelijks samenkwamen. In het voorjaar begonnen we te spitten en zaaïen en eind mei konden we oogsten. Na die eerste oogst hadden we zo veel overschotten dat we even een BioStek-salad bar in de Alma wilden oprichten. Helaas mocht dat niet."

StuJardin

Het idee van een studentenmoestuin is niet geheel nieuw. Gent heeft bijvoorbeeld StuJardin, een studenteninitiatief dat jaarlijks verschillende evenementen rond het thema organiseert, zoals een tuinier-op-kotavond en een speeddate met tuinexperten. In 2013 opende het een moestuin op de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen, waar studenten en academici hun groenten, fruit en kruiden komen kweken.

Bij de vraag of ze hun BioStek zien uitgroeien tot iets gelijkaardigs, blijven de oprichters voorzichtig. "Voor een groter project als StuJardin moeten we eerst onze opvolging verzekeren. Momenteel is onze opzet drieledig. Ten eerste willen wij studenten laten kennismaken met biologisch tuinieren. Daarnaast hopen we hen via de BioStek dichter te brengen bij de oorsprong van het voedsel op hun bord. Ten slotte is er het sociale aspect. Onze moestuin biedt KULAK-studenten de kans om elkaar op een andere manier te leren kennen."

De BioStek in Leuven?

De bezorgdheid om opvolging is niet onterecht. Aan de KULAK studeren de meesten twee of drie jaar, waarna ze richting Leuven vertrekken. Komt daar dan een tweede BioStek? "Als iemand met zo'n project naar ons komt, zullen wij dat zeker aanmoedigen," stelt LOKO-mandataris Duurzaamheid Caroline Hermans.

Vicerector Duurzaamheid aan de KU Leuven Katlijn Malfliet merkt op dat er nu al heel wat gaande is. "Het Ecoteam van de faculteit Sociale Wetenschappen en *LivingCampus* hadden al plannen om in de Parkstraat aan stadstuinieren te doen. Onze Groendienst kan daar aan meewerken. Verder telt ons personeel enkele enthousiaste bijenkekers en appelplukkers. Een moestuin is hier dus niet ondenkbaar."

Fuhrmann, die zelf al de oversteek maakte, houdt de focus op Kortrijk. "Daar valt nog genoeg te vernieuwen. We willen innovatieve groene technieken uittesten en onze groenten inzetten voor een studentenmaaltijd die de KULAK voor het goede doel organiseert. Het is verleidelijk om nu snel aan een tweede en grotere BioStek te denken, maar kwaliteit gaat boven kwantiteit."

FOTO Quinten Coucke

"Ze spreken over ons, niet met ons"

Hoe ervoeren en ervaren de Belgische Marokkanen hun tijd in België? Wat verwachtten ze destijds en hoe kijken ze naar de toekomst? Antwoorden vindt u in de tentoonstelling "Dakira".

JOES MINIS

In het KADOC is de rondreizende tentoonstelling *Dakira* (Arabisch voor *herinnering*) neergestreken. De Federatie van Marokkaanse

Verenigingen (FMV) gedenkt daarmee vijftig jaar Marokkaanse migratie in België. De tentoonstelling benadrukt enerzijds het dagelijks leven van de migranten, anderzijds de integratie en de migratieproble-

matiek. De bezoeker doorloopt die vijftig jaar en ziet foto's en objecten uit elke periode, hoort Marokkaanse muziek, ruikt Marokkaanse kruiden en kan luisteren naar persoonlijke verhalen van Vlaamse Marokkanen.

Een ander verhaal

Hoe moeilijk moet het zijn een tentoonstelling op te zetten over iets waar iedereen wel een mening over heeft? *Dakira* toont hoe de Marokkaanse migratie is verlopen door de ogen van de migranten. Zonder dat je eigen vooroordelen je dwars zitten, zie je hoe zij om zijn gegaan met hun situatie.

"Ze spreken over ons, niet met ons" zegt één van de geïnterview-

den in de tentoonstelling over het integratiedebat. Dat beeld van buitensluiting komt duidelijk naar voren in *Dakira*. Dit is het verhaal over de Marokkaanse migratie, niet gebracht door een politieke partij of door de media, maar door de Marokkanen zélf. Het vertellen van het eigen verhaal aan mensen die ook die kant wel eens willen horen.

Wie met die wetenschap naar de tentoonstelling kijkt, valt er niet meer over dat er een pak koffie is uitgesteld om te tonen dat Marokkanen in België koffie drinken. Die bezoeker ziet juist de wil van de Marokkaanse gemeenschap om te laten zien wat hun geschiedenis is en de trots die er is over dat verleden. Dat zien is minstens zo leerrijk als om het even welk debat over migratie en integratie.

"Dakira" toont Marokkaanse migratie door de ogen van migranten

Het beeld van buitensluiting komt duidelijk naar voren

Scherp Gesteld

FOTO'S KAROLIEN WILMOTS

De eerste stapjes van het nieuwe academiejaar werden gewoontegetrouw gezet op de Studentenwelkom.
Onze fotograaf legde dit vast.

Student

STUDENTENVERTEGENWOORDIGING OP DE UC LEUVEN-LIMBURG

“Drie jaar opleiding maakt het moeilijk om te vertegenwoordigen”

Sinds de fusie van een groot deel van de Leuvense hogeschoolopleidingen zoeken de studentenvertegenwoordigers volop hun plaats. Dat is niet evident, maar ze worden gesteund door hun studentencoach. Ook het opleidingsonderdeel studentenparticipatie biedt soelaas.

JASPER VAN LOY

Vorig academiejaar vond er een ingrijpende verandering voor de Leuvense hogeschoolstudenten. De KH Leuven fuseerde met de KH Limburg en de lerarenopleiding van Groep T. Samen vormen ze sindsdien de UC Leuven-Limburg.

Voor de studentenkringen van die hogescholen (zie diagram)

“Er zijn veel nieuwe overlegorganen. Andere hebben een jaar stilgelegd”

JASPER STEYAERT,
VOORZITTER
STUDENTENRAAD UC LEUVEN

veranderde er niet zo veel. Zij werkten eerder al samen onder de noemer OKeR. “OKeR is een overkoepelende kringraad. We steunen de kringen, zowel met advies als financieel,” zegt voorzitter Eli Beelen.

De taken van OKeR draaien vooral rond sport en cultuur. “We organiseren onder andere een surfreis, een skireis en een quiz,” zegt Beelen.

Fusie

OKeR lijkt voor de hogeschoolstudenten te zijn wat LOKO voor de universiteitsstudenten is, maar dat klopt volgens Beelen niet. “Wij hebben minder vertegenwoordigingstaken.” OKeR zit wel in de AV van LOKO en betaalt daar elk jaar een aanzienlijk bedrag voor.

De hogeschoolkringen maken ongeveer een kwart van de AV uit. “De laatste jaren vaarde elke kring meer onder zijn eigen vlag, maar we zijn van plan om meer als groep naar voren te komen op de AV,” zegt Beelen. “Zo is onze positie sterker.”

Naast OKeR is er de Studentenraad UC Leuven. Die is ontstaan bij de fusie en behartigt

alle dossiers rond onderwijs en sociale zaken. “Samen met LOKO zitten wij onder andere in het stadsoverleg,” zegt voorzitter Jasper Steyaert. “De Studentenraad KU Leuven komen we dan weer tegen in de Algemene Vergadering van VVS. Het zit bij ons dus iets anders in elkaar dan op de universiteit.”

De twee organen zitten ook samen in de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Ook daarnaast werken ze intensief samen.

“Studenten kunnen credits verdienen met hun inzet”

ELI BEELEN, VOORZITTER
OKER

“Eén lid van OKeR zit op onze AV, iemand van ons gaat naar de presesvergaderingen van OKeR,” zegt Jasper Steyaert, voorzitter van de studentenraad. “De samenwerking is uitstekend.”

Verplichte lessen

Beide organisaties zoeken nog steeds naar hun plaats in de nieuwe structuur van de UCLL. “Er zijn veel nieuwe overlegorganen, terwijl andere een jaar hebben stilgelegd,” zegt Steyaert. “Het is niet gemakke-

Veto Graphic Solutions

lijk,” zegt ook Beelen. “Voor ons is het vooral belangrijk dat de kringen hun weg erin vinden.”

Daar komt nog bij dat studentenvertegenwoordiging op een hogeschool niet evident is. “Al onze opleidingen duren maar drie jaar en we hebben veel verplichte lessen. Dat maakt het moeilijk om tijd te vinden voor vertegenwoordiging,” zegt Beelen.

Een en ander wordt gecompenseerd door het keuzevak studentenparticipatie. “Studenten kunnen credits verdienen met hun inzet voor OKeR en de stu-

dentenraad”, zegt Steyaert. “Op die manier worden ze concreet beloond voor hun werk. Het is een van de redenen waarom de mandaten elk jaar vrij goed opgevuld geraken.”

Steyaert en Beelen zeggen ook veel steun te hebben aan hun studentencoach Lieze Steensels. “Zij is de tussenpersoon tussen de studentenvertegenwoordiging en de hogeschool,” zegt Beelen. “Ze verzamelt vooral veel informatie en is een aanspreekpunt voor allerlei vragen en problemen.”

Nieuw studentencafé ‘t Adtje laat je je eigen pint tappen

‘t Adtje, het nieuwste studentencafé in Leuven, pakt uit met bierboxen. Daarin kunnen groepen hun eigen pintjes tappen. Of het concept aanzet tot alcoholmisbruik? “Iedereen drinkt op zijn eigen tempo.”

JASPER VAN LOY

Sinds dit academiejaar is Leuven een studentencafé rijker. ‘t Adtje heeft dezelfde eigenaars als ‘t Archief en biedt onderdak aan maar liefst zeventien studentenclubs. Bij ‘t Adtje horen ook vijf cantuszalen.

De nieuwe zaak verhuurt ook enkele bierboxen, aparte ruimtes in het café met een eigen tapkraan. Zo kun je zelf je eigen gerstenat tappen. “Het concept is bekend in Nederland, maar ongezien bij ons,” zegt Evy Luyckx, een van de zaakvoerders.

“Vriendengroepen kunnen de box huren en bestellen daarnaast een vat Stella of Kasteelbier Rouge,” zegt Luy-

“We kunnen een oogje in het zeil houden”

EVY LUYCKX, ZAAKVOERDER ‘T ADTJE

ckx. “Daar kunnen ze dan zelf mee aan de slag. In de boxen hangen ook tv’s,

zodat je bijvoorbeeld naar voetbal kunt kijken.”

Studenten hun eigen tapkraan geven, het lijkt een gewaagde gok. Toch maakt Luyckx zich sterk dat de bierboxen geen risico inhouden. “De boxen zijn niet volledig afgesloten, zodat we een oogje in het zeil kunnen houden.”

Onder vrienden

Van misbruik is volgens Luyckx dan ook geen sprake. “We richten ons ook duidelijk op groepen van 16 tot 20 personen, die een avondje gezellig onder vrienden willen zijn. Van 21 uur tot ‘s ochtends vroeg zuipen is echt niet de bedoeling.”

Die intentie delen ook de studentenclubs die hun thuisbasis hebben in ‘t Adtje. Zo is Moeder Oostendse zeker van plan om een box te huren. “Het is

gemakkelijker en veel amicaler dan steeds naar de toog lopen,” zegt Jan-Baptist Polfliet, vicesenior van Moeder Oostendse.

“Het is gemakkelijker en veel amicaler dan steeds naar de toog lopen”

JAN-BAPTIST POLFLIET, VICESENIOR
MOEDER OOSTENDSE

Volgens Polfliet gaat het concept zelfs alcoholmisbruik tegen. “Iedereen drinkt op zijn eigen tempo. Als je gewoon op café gaat, hang je vast aan de rondjes die iedereen geeft.”

Student

24 URENLOOP KAMPT MET MENTALITEITSPROBLEEM

Letteren breekt met 24 urenloop

Alle Letterenkringen hebben gezamenlijk besloten dit jaar niet deel te nemen aan de 24 urenloop. Ze klagen een mentaliteitsprobleem aan en willen een sterk signaal uitzenden.

QUINTEN EVENS

Geen Letterenkringen op de deelnemerslijst van de 24 urenloop dit jaar. Die kringen, die vorig jaar nog met NFK meededen als Letteren United, willen een aanslepend probleem op tafel leggen. "De reden dat we dit jaar niet deelnemen aan de 24 urenloop is dat er op de werkvergadering sport een heel negatieve houding heerst tegenover de sportverantwoordelij-

"Het is aan de kringen om hun achterban in te vullen"

BENT HUBRECHT, COÖRDINATOR
LOKO SPORT

ken van Letteren," verklaart Jasper Croonen, voorzitter van KOCO Letteren, de overkoepelende kring voor de Letterenkringen. "De ideeën die wij hebben, worden keer op keer onder de mat geschoven, puur omdat ze van ons komen."

Loze beloftes

"Er is ons al een aantal jaren van alles beloofd, maar ik denk dat er daar heel

weinig van in huis komt," stelt Céline Debourse, preses van Eoos. Zo stelde Letteren voor om buiten de loopcompetitie zelf nog andere competities te organiseren.

"De voorstellen van LOKO zijn meestal te laat, of het zijn er geen", vult Siegfried Evens, preses van Historia aan. "Letteren is altijd behandeld als kneusje, en vorig jaar was een absoluut dieptepunt."

De violen lijken gelijkgestemd bij Letteren: elke kring heeft het al snel over een jarenlange frustratie. Amber Florizoone, preses van Mecenas, benadrukt de consensus binnen Letteren: "We hebben dat besproken met alle Letterenkringen en we hebben die beslissing als één blok genomen."

Bent Hubrecht, coördinator Sport bij LOKO, neemt het signaal serieus. "We gaan er dit jaar alles aan doen om hen zoveel mogelijk te betrekken en te overtuigen om volgend jaar terug mee te doen."

Shiftenkwestie

Blijft nog de kwestie van de shiftenverdeling. Elke kring neemt traditioneel een hoop shiften op zich om de 24 urenloop op te bouwen, draaiende te houden en terug af te breken. Letteren vult normaal gezien het maximumaantal shiften in, 80. Dit jaar is besloten dat die shiften wegvallen voor Letteren.

Die beslissing was niet vanzelfsprekend: 80 shiften zijn goed voor 160

werkuren. Apolloon en VTK stemden tegen die beslissing. "Wij gaan niet helemaal akkoord, in die zin dat het

"De 24 urenloop moet door alle kringen gedragen worden"

LUCAS VANLAER, PRESES VTK

ook een evenement is dat bij veel studenten leeft en door alle kringen moet gedragen worden," aldus Lucas Vanlaer, preses van VTK.

LOKO zal de overblijvende shiften nu verdelen over de andere kringen. "Zo min mogelijk werk, en shiften zo gemakkelijk mogelijk schrappen," luidt het bij Hubrecht. Of dat zal luk-

"Letteren is altijd behandeld als kneusje"

SIEGFRIED EVENS, PRESES HISTORIA

ken? "Ik wou dat ik in de toekomst kon kijken. Het is aan de kringen om hun achterban aan te spreken en die in te vullen."

Letteren als gevaarlijk precedent?

Letteren is de eerste kring die uit de 24 urenloop stap uit onvrede. Het is afwachten of er nog kringen volgen. "Letteren zit er al langer mee, ik denk niet dat dat bij andere kringen zo is."

QUINTEN EVENS

De 24 urenloop is een van de evenementen van LOKO waar kringen niet verplicht aan moeten deelnemen. Tegelijk wordt het evenement wel al jaren gedragen door ongeveer alle Leuvense kringen.

Traditioneel is de 24 urenloop hét uithangbord van LOKO. De overkoepelende organisatie gaat er prat op dat het evenement gedragen wordt door alle kringen. Bart Moons, preses van jaarlijkse favoriet Apolloon, denkt niet dat de beslissing van Letteren een gevaarlijk precedent is. "Letteren zit er al langer mee, ik denk niet dat dat bij andere kringen zo is. Onderlinge rivaliteit zoals tussen LBK en Ekonomika maakt de 24 urenloop tot een heel belangrijk evenement voor veel kringen."

Praktische problemen

Ook de winnaar van vorig jaar, VTK, volgt daarin. "De 24 urenloop kan alleen maar gedaan worden door alle kringen. Oké, ik snap dat het niet altijd even leuk is voor alle kringen, maar het is wel een evenement dat heel hard leeft on-

"Grotere kringen hebben het veel gemakkelijker om mensen te motiveren"

BRYAN BEECKMAN, PRESES KATECHETIKA

der studenten, niet alleen onder *burgies* en studenten van Apolloon."

De theologiestudenten van Katechetika en de filosofen bij NFK, de weduwe van Letteren, zijn de enige kringen die dit jaar ook op de affiche ontbreken. Zij blijven echter niet weg uit protest, maar omwille van praktische problemen. "Het is heel moeilijk om mensen te motiveren om mee te lopen," legt Bryan Beeckman, voormalig preses en huidig vicepreses van Katechetika uit. "Grotere kringen hebben het veel gemakkelijker om mensen te motiveren."

Run For Specials

Of dit praktisch probleem, dan wel de combinatie met een mentaliteitsprobleem lastig kan worden voor de toekomst van de 24 urenloop, moet nog blijken. NFK koos er alvast voor om dit jaar mee te lopen met Run For Specials.

Jasper Croonen, voorzitter van KOCO Let-

De filosofen kozen ervoor mee te lopen met Run for specials

teren, zegt dat Letteren nog zal samenzitten om na te denken waar het haar lopers naartoe zendt. "Persoonlijk raad ik mensen van Letteren aan hetzelfde te doen."

Student

ZEIL JE VOOR HET EERST (1)

De studententijd is een tijd van ontdekkingen. Veto peilt naar de flaters én successen tijdens de eerste keer. De eerste editie is gewijd aan uitgaan.

Moeilijke momentjes op de Oude Markt

De eerste avonden van het academiejaar verandert Leuven steevast in een slagveld van lallende, wildplassende en overgeven- de feestgangers. Studenten beleven aan de langste toog van Europa al dan niet in vol ornaat hun eerste keer.

MARGOT DE BOECK

“Dat zijn al die eerstejaars, die dat nog moeten leren,” vertelt fakverantwoordelijke Brecht over de eerste keren van zijn collegastudenten. “Ik kan u niet

leren drinken, mensen moeten zelf beseffen wat ze aankunnen. Die eerstejaars verpesten het ook voor de anderen.”

Over zijn eerste keer vertelt hij: “Ik kom uit Leuven, dus mijn eerste keer in Leuven was

al vroeger. Aan de universiteit gaat natuurlijk een nieuwe wereld open. Ineens kan je alle fakbars binnen. Daar is het allemaal veel goedkoper.”

Al maakte ook Brecht beginnersfouten. “Mijn eerste keer overgeven was wel al vroeger. Tja, dat was te veel pintjes te rap achtereen. Dat was *efkes* een moeilijk momentje. Dat was gelukkig wel thuis op de WC.”

Total temptation

“Dat was de *Total Temptation*, in een grote tent in Lubbeek,” vertelt de 18-jarige scholier Wannes over zijn eerste keer. “Ik had twee pintjes op, ik was

niet echt zat, maar ik had mij goed geamuseerd.”

De massale terugkeer van de studenten in Leuven vindt hij niet vervelend. “Ik vind agressief volk veel ambetanter.”

“Aan de universiteit gaat een nieuwe wereld open”

BRECHT, FAKBARVERANTWOORDELIJKE

Wannes is ook niet zo'n flirter op fuiven. “Ik vind uitgaan niet saaier nu ik een vriendin heb.” Dat beaamt ook Evelien, rechtenstudent. “Mijn eerste semester in Leuven ging ik twee of drie keer per week uit. Toen ik in een relatie zat, bleef ik wel eens vaker op kot om samen een film te kijken.”

“Ga uit met vrienden die je plezant vindt”

NELE, DIENST CONGRES EN EVENTS KU LEUVEN

“Ik ben redelijk verlegen, dus ik zou nooit op iemand afstappen. Ik heb meestal ook niet zo veel last van vervelend manvolk,” zucht ze opgelucht.

Maar ook met een vriend kan het uitgaan leuk blijven, vindt Nele van de Dienst Congres en Events van de KU Leuven, die ook mee de Studentenwelkom organiseerde. “Ik was altijd een vrije vogel en bang dat ik met mijn vriend veel minder vrij zou zijn. Maar wij gaan altijd samen uit en laten elkaar daarin heel vrij. We weten dat we op het einde toch samen naar huis gaan.”

Van overgeven heeft Nele nooit last gehad. “Ik heb meer het probleem van black-outs, dat ik niet meer weet hoe ik thuis ben geraakt. Dat was vroeger wel feller. Nu ik ben beginnen werken heb ik een groter verantwoordelijkheidsgevoel. Ik heb al schrik als ik studenten zat op hun fiets zie stappen in hun plaats.”

Tips en tricks

“Probeer uw eigen drankgebruik te kennen,” tipt fakverantwoordelijke Brecht. “Gedraag je op straat, dat maakt het ook wat makkelijker voor ons.”

Wannes is vooral behoedzaam met wat er zoal in zijn drankje zit: “Houd je drankje goed bij. Twee vriendinnen van mij zijn al gedrogeerd geweest.”

Nele besluit: “Ga uit met de vrienden die je plezant vindt. Als je je niet goed voelt, zoek dan andere vrienden. Want je amuseert je anders toch niet.”

FOTO Vincent Peeters

Studenten helpen bedrijven in ruil voor credits

Het Product Innovation Project komt dit jaar voor het eerst naar Leuven. Het concept geeft studenten de mogelijkheid om oplossingen te zoeken voor concrete problemen van ondernemers. Ze leren niet alleen vaardigheden bij, maar kunnen hiervoor ook studiepunten verdienen.

HINDE GURBUZ EN JASPER VAN LOY

Het Project Innovation Project (PIP) is een samenwerking van de KU Leuven, Leuven Community for Innovation and Entrepreneurship (LCIE) en studenten. Het project is ontstaan

“Dit is geen goedkope research-and developmentafdeling”

WIM FYEN, LCIE

op de universiteit op de Finse Aalto-universiteit en het kreeg een vervolg op de universiteit van Graz in Oostenrijk.

Een aantal Leuvense studenten burgerlijk ingenieur pikten het concept daar op tijdens hun uitwisseling en stelden het voor aan de LCIE. Bijgevolg zal het PIP-project dit jaar voor het eerst plaatsvinden aan de KU Leuven. Zowel ingenieurs- als economiestudenten kunnen mee op de kar springen.

“Het PIP-project biedt studenten de kans om aan de slag te gaan met concrete cases van bedrijven,” vertelt Wim Fyen van LCIE. “Studenten uit verschillende faculteiten brainstormen en wisselen kennis uit. Pas in een latere fase komen ze op de proppen met een concreet prototype, dat ze ook zelf moeten realiseren.”

Ondernemingszin

In het eerste Leuvense werkingsjaar is het de Roger Van Overstraeten-society (RVO) die voor een case zorgt. Die organisatie wil de interesse

voor wetenschap bij jongeren aanwakkeren. “De studenten moeten een product ontwikkelen om het dagelijks leven van tremorpatiënten te vergemakkelijken,” zegt Michiel Meertens, de ingenieursstudent die het

Voor de studenten is het vooral ervaring opdoen

project coördineert. RVO-Society sponsort het project ook, zodat studenten de nodige middelen hebben om de prototypes te bouwen. Om welk bedrag het gaat, wil de organisatie niet kwijt.

Voor de studenten is het vooral een kwestie van ervaring opdoen. “De vaardigheden die studenten in het PIP-project opdoen, zullen ze later ook nodig hebben in het bedrijfsleven: creativiteit, flexibiliteit en ondernemingszin,” zegt Fyen. “Daarnaast kunnen studenten 6

tot 9 credits verdienen met hun werk,” vult Meertens aan.

Fyen vindt ook de mix van studenten met verschillende achtergronden belangrijk. “Op de werkvloer heeft ook niet iedereen hetzelfde diploma als jij,” klinkt het.

Ideeën

Het project staat in België nog maar net in zijn startblokken. Toch zouden een aantal industriële partners van de KU Leuven nu al geïnteresseerd zijn in een samenwerking met het PIP-project. Het feit dat studenten goedkoper zijn dan professionele researchers is voor hen minder van belang.

“PIP is geen goedkope research-and developmentafdeling,” zegt Fyen. “Het is in eerste instantie een leertraject waar studenten kunnen samenwerken om een antwoord te bieden op een maatschappelijke vraag. Studenten kijken immers ook anders naar de dingen. Vaak hebben ze ideeën waar ondernemers zelfs niet zouden opkomen.”

HET LAND VAN DE NIEUWSGIERIGHEID LEGT ONLINE ENCYCLOPEDIË AAN

Literair Leuven onthult lievelingswerken

Volgend weekend vindt het literaire festival “Het Land van de Nieuwsgierigheid” plaats. De organisatie heeft alvast een online encyclopedie geopend waar iedereen een boek of film kan toevoegen die hen geprikkeld heeft. Als voorsmaakje prijst literair Leuven haar favorieten aan.

LISANNE VAN DER MIJDE EN NAOMI VAN DEN BROECK

Maartje Swillen, boekhandel Boekarest

“Willem Elsschot is een belangrijke schrijver met fijne werken. Veel daarvan gaan over ambtenaren, maar bij *Tsjip/De Leeuwentemmer* is dat niet het geval.”

“Het is een erg mooi autobiografisch verhaal over Elsschots kleinzoon. Ik las het voor het eerst toen ik veertien was. Ik las veel als kind en op een bepaald moment had ik alles in onze boekenkast wel gelezen, behalve Elsschot.”

“Wij hadden daar thuis zo’n dik, oud verzameld werk van de schrijver staan en dat sprak mij niet echt aan. Mijn mama zei dat ik dat toch maar eens moest doen.”

“*Tsjip* is een dun boekje, maar wel heel interessant en mooi. Sindsdien heb ik er dan ook elk jaar opnieuw een stuk uit gelezen.”

Werner Beyens, Centrale Bibliotheek

“In *In Cold Blood* vertelt Truman Capote het waargebeurde verhaal van een moord op een gezin. Het is gebaseerd op feiten, maar het is wel een roman. Het boek is dus eigenlijk een voorbeeld van *faction*, een mengvorm van *fact* en *fiction*.”

“Dat is het enige boek dat ik meer dan één keer gelezen heb sinds ik het voor het eerst las tijdens mijn studie Germaanse Filologie. Soms is het best wel gruwelijk, dus ik raad het alleen aan aan mensen die daar tegen kunnen.”

Danny Theuwis, 30CC

“*De Orgelman* van Mark Schaevers is een boek dat ik zelf niet zou kiezen, maar als jurylid voor de Gouden Uil heb mogen ontdekken. Het is een non-fictie boek dat gaat over een verloren gewaande kunstenaar, Felix Nussbaum.”

“Je voelt dat het doordacht is en het met bloed, zweet en tranen is geschreven. Het is een lijvig boek, maar door de lyriek en de verbeeldingskracht van Schaevers voelt het alsof je een roman aan het lezen bent.”

“Daardoor leest het heel vlot, maar eigenlijk vond ik dat jammer, want ik vind dat je een boek moet aftasten, even opzij leggen, laten bezinken en savoureren.”

Paul Claes, Leuvense schrijver en vertaler

“Het boek dat mij het nauwst aan het hart ligt is *Ulysses* van James Joyce. Samen met Mon Nys heb ik zeven jaar gewerkt om dit excentrieke werk, waarin de nadruk telkens weer op het marginale, het andere en het vreemde ligt, te vertalen.”

“Het hoofdpersonage is Leopold Bloom, de reïncarnatie van Odysseus. Hij ontmoet de student Stephen Dedalus, die een substituut voor zijn gestorven zoon zou kunnen zijn. Het laatste hoofdstuk geeft het woord aan de vrouw van Bloom, Molly. Ook zij is als dochter van een Spaanse een vreemdelinge. In dit boek vol mannelijke ontkenning en verwerping krijgt zij het finale ja.”

“Door zijn gezochte woordenschat, zijn Ierse toon en zijn vele citaten, laat Joyce het Engels klinken als een vreemde taal. Een boek dat zo vervreemdend is, lijkt bij uitstek geschikt om vertaald te worden. En wie zou dat in het Nederlands beter kunnen dan twee Vlaamse vreemdelingen?”

Guy de Cointet in M Sofpig mentation inthezebr aandina

Die titel is niet afkomstig van een ontredder klavier, maar uit de krant “Arcrit”, die je meeneemt na een bezoek aan de tentoonstelling van Guy de Cointet in Museum M. In je hoofd echoot zijn absurdistisch spel met taal en betekenisoverdracht nog na.

ANNELEEN VAN KUYCK

Het oeuvre van Guy de Cointet (1934-1983), een naar Californië uitgeweken Fransman, valt

gen, performances en sculptuur centraal. pni>

In de opvoering *Tell Me* (1979), in M aanwezig via een videoregistratie, slaat één van de perso-

surde plots, de groteske decorstukken en het theatrale acteerwerk met een vleugje humor.

De Cointet haalde zijn inspiratie uit advertenties, soaps, slogans, literatuur of banale gesprekken in zijn vriendenkring. Die fascinatie voor het alledaagse leven en de populaire cultuur typeert ook zijn tekeningen en ontleent hij aan de *pop art* van Andy Warhol. Zijn invloed leest zich duidelijk in de titel *Enjoy the Commercials* (1971), die in potlood onder een lijnenspel van rechte, schuine en gebogen streepjes werd aangebracht.

Abstracte geometrie

De kunstenaar neemt graag een loopje met het klassieke alfabet om taal binnenstebuiten te keren. Bij de aanblik van zijn

letterreeksen waan je je bij de oogarts die je aan een kijktest onderwerpt.

Toch zit er onder de ogenschijnlijke willekeur een zekere logica, die zich niet meteen

Je waant je bij de oogarts die je aan een kijktest onderwerpt

prijsgeeft. Kleuren, vormen en lijnen nemen consequent de plaats in van conventionele lettertekens en volgen een onderliggend rasterpatroon. Geleidelijk laat De Cointet ook die principes los. In de wirwar van lijnen in *Look at those Eyes* (1978) is het verband met taal ver te zoeken.

In de beknopte overzichtstentoonstelling springt de bont gekleurde sculptuur wellicht nog het meest in het oog. De abstracte geometrie van de objecten herinnert aan de *mini-*

mal art waarmee hij eveneens in aanraking kwam. De Cointet daagt zijn publiek vooral uit om kunst niet volstrekt *au sérieux* te nemen

De tentoonstelling loopt nog tot 10 januari 2016 in M Leuven.

Cointet haalt inspiratie uit advertenties, soaps of slogans

niet makkelijk te ontcijferen. In plaats van een rotsvaste interpretatie staan net de verwoede pogingen van de kijker om wijzer te worden uit zijn tekenin-

nages een pagina uit *Arcrit* open en begint er schijnbaar vlot in te lezen. Ook de rest van het stuk baadt in geheimzinnigheid door de snel wisselende en vooral ab-

Cultuur

VOORBESCHOUWING WIM VANDEKEYBUS

Het liefdeslagveld van Ultima Vez

Na meer theateraal werk en een langspeelfilm, keert Wim Vandekeybus met "Speak low if you speak love" terug naar de dans. En daar wordt lang voor geapplaudiseerd.

EVELYNE VAN HECKE

Bij het afhalen van de tickets had ik nog de keuze tussen de derde rij en het eerste balkon. "Op de derde rij," luidde het vastbesloten antwoord op mijn vraag waar de voorstelling het best te beleven zou zijn.

Wanneer muzikant Jeroen Stevens tijdens de eerste vijf minuten het publiek met zijn lasso probeert te vangen, wordt mij meteen duidelijk waarom. Aan het einde van de voorstelling krijg ik ook nog een bezweet shirt van een van de acht verleidelijke dansers in mijn gezicht. Mijn hormonen slaan meteen op hol van al dat mannelijke zweet.

Gewelddadige seks

In tegenstelling tot wat de titel doet vermoeden, wordt er geen zeemzoeterig kusjes- en knuf-

sers van de bovenste plank en dat valt op. Er zit een langere lijn, lenigheid en controle in de driftige

De voorstelling grijpt pas echt naar de keel wanneer spektakel en emotie samenvallen

bewegingstaal van Wim, waar zo van gehouden wordt. Een prettig huwelijk is er ook in de muziek. Daar worden rockers Mauro Pawlowski, Elko Blijweert en Jeroen Stevens samengebracht met de Zuid-Afrikaanse operazangeres Tutu Puoane. Die klassieke elementen geven een elegante toevoeging aan het bruto *trademark* van Vandekeybus' dansgezelschap Ultima Vez.

hadden ze graag gezien dat Ultima Vez ook eens zacht zou zijn?

Tapdans in roze kleedjes

De beginscene waarbij liefdesgodin Tutu blindgemaakte dansers in de oren fluistert, grijpt naar de keel. Die wordt opgevolgd door enkele stukken van spectaculaire virtuositeit, zoals de tap-

dans waarbij alle dansers in roze kleedjes verschijnen. Knap, maar het waarom van deze scène is onduidelijk.

Enkele scènes zijn erg vol en chaotisch, hier en daar geïnjecteerd met een seksuele shot (denk: naakt, masturbatie). Er gebeurt te veel en dat is soms onaangenaam overweldigend. Maar liefde kan dat ook zijn.

De voorstelling grijpt pas echt aan wanneer spektakel en emotie samenvallen, zoals in het duet van Tomislav English en Chloé Beillevaire naar het einde toe. De liefde wordt daar zo intens dat ze door de passie verteerd worden. "No one can make me forget you," zingt Mauro ondertussen. Het werd gevolgd door een scène van liefde tussen vrouwen en liefde tussen mannen. Als er verder gewandeld zou worden op het pad van het begin en het einde, had dit liefdespektakel perfect kunnen zijn.

De voorstelling van Vandekeybus speelt op 14 en 15 januari in de Schouwburg in Leuven.

Er gebeurt te veel en dat is soms onaangenaam overweldigend

felverhaal van 105 minuten gebracht. *Speak low if you speak love* is een dansspektakel van seks en gewelddadige liefde dat het donkere podium siert. *Classic* Vandekeybus dus.

Alhoewel: deze keer combineert hij klassieke en hedendaagse dan-

"Ging dat nu over liefde?" wordt meerdere keren gefezeld na de voorstelling. Velen hebben blijkbaar een andere definitie van de liefde dan de maker. Wellicht missen deze mensen de tedere, gelukkige en zalvende kant van liefde in Wim's obscure jungle. Misschien

SoundCheck

Het is bijna overweldigend, die gigantische berg platen die maandelijks op de wereld wordt afgestuurd. In "Soundcheck" proberen we voor u het muzikale kaf van het muzikale koren te scheiden. Onze oogst van deze maand is "From Sleep" van Max Richter en "Billy" van Isbells.

MAARTEN LANGHENDRIES

FROM SLEEP

Klassiek is weer hip. Neen, echt: u moet maar een platenwinkel binnenwandelen of u ziet wel ergens een elpee van Nils Frahm of Ólafur Arnalds rondslingeren. In dat rijtje mag uiteraard Max Richter, die al lang zijn sporen verdiend heeft met zijn minimalistische klassieke muziek, niet vergeten worden.

Die Britse componist levert nu het huzarenstukje *Sleep* af: een acht uur durende compositie waarbij het de bedoeling is dat de luisteraar er, nu ja, op slaapt. De man haalde er zelfs een Guinness World Record mee.

Richter heeft nu voor zijn iets minder obsessieve fans gelukkig ook een ingekorte versie van een uur, toepasselijk *From Sleep* getiteld, uitgebracht. En die kunnen wij uiteraard alleen van harte aanbevelen. Je zou *Dream 3* immers een prachtig openingsnummer kunnen noemen. Je zou het mooie *Path 5* ook bijna als Gregoriaans kunnen omschrijven. Maar wie zegt dat monniken geen goede muzikant kunnen hebben? Je zou eveneens kunnen zeggen wat voor een prachtig hoogtepunt *Dream 13* is.

Het is echter zinloos hier aparte nummers te benoemen: dit is een cd die je in één stuk moet luisteren, want dan pas komt de hypnotiserende werking van verstilde herhalingen pas echt tot zijn recht. Of u er nu uw nachtrust mee wil helpen bevorderen, in alle rust uw kater wil wegwerken of gewoon prachtige muziek wil horen: *Sleep* zal een te koesteren vriend worden.

BILLY

Isbells, de Leuvense band rond spilfiguur Gaëtan Vandewoude, heeft eindelijk een opvolger voor het alweer drie jaar oude *Stoalin* klaar. Ondertussen ging het echter niet goed met Vandewoude: de letsels van vroeger zaten er nog, maar de herinneringen waren weg.

Billy, de nieuwe plaat van de groep, is dan ook de muzikale zoektocht naar dat verdwenen verleden waarbij de zanger in zijn typerende directe teksten minutieus zijn kindertijd, schuchterheid en bindingsangst ontleedt.

Vooraf in het midden van de plaat, zo omstreekt het mooie *The Sound Of A Broken Man* en hoogtepunt *The Art Of Knowing* schraapt Vandewoude zijn nagels bot aan de bodem van zijn ziel.

Klinkt u allemaal nogal loodzwaar in de oren? Gelukkig is er natuurlijk ook de prachtig gelaagde muziek om wat tegengewicht te bieden. Elke muzikant kent perfect zijn plaats en helpt mee om subtiel laagje voor laagje de nummers op te bouwen. Opvallend zijn bijvoorbeeld de warme blazers die de donkere teksten soms omzwachtelen. En die catharsis? Die komt er met *Falling For You*: alle wegen liggen weer open. Wij zijn in ieder geval benieuwd naar wat komen zal.

TIMMEREN AAN DE WEG

“Alsof je aan de weg aan het timmeren bent zonder hout”

LIEDEN OP ZEE

Je professionele weg uitstippelen in de culturele sector: het is een zware klus. Veto interviewt tweewekelijks jonge makers die dapper de laatste nagels in de muur slaan.

Grote subsidies noch dure boodschappen bij het concerttheater van Lieden op zee. Puur genieten van een warm gevoel volstaat. Straks moet je toch weer boetes betalen.

ELINE HOOGMARTENS

Het is kwart na twee wanneer Lieden op zee, het muziektheatercollectief rond Trui Amerlinck, Rob Banken en Thomas Van Caeneghem, aanmeren in het OPEK-café. Drie jonge zeerotten kiezen na hun opleiding op LUCA, beter bekend als “het Lemmens”, samen het ruime sop met hun voorstelling *Lieden op zee/Uitvaart voorbij*.

Brengen jullie met “Lieden op zee/Uitvaart voorbij” iets voorbij klassiek theater?

Thomas: «We zijn er nog niet over uit of we een theatergezelschap of een muziekgroep zijn. We pluizen uit wat “muziektheater” precies

eigenlijk banaal en vluchtig bericht. Doordat we weinig woorden gebruiken is er ruimte voor ieders verhaal.»

Hoe ervoeren jullie die radioboodschap zelf?

Rob: «Voor ons leken zulke radioboodschappen mysterieus en romantisch, bijna sepia en nostalgisch. Wanneer je soms maanden op zee van elkaar verwijderd bent, moet je toch ongelofelijk veel te vertellen hebben?»

Thomas: «Maar dat bleek niet het geval te zijn. Hoewel de communicatiemiddelen ingrijpend veranderd zijn, blijven mensen gewoon dezelfde vluchtige, banale boodschappen versturen. Ik geef toe dat onze voorstelling een romantisering is van wat het *au fond* was.»

Kregen jullie reacties van luisteraars van het radioprogramma?

Thomas: «Ja, maar daar bleef het niet bij. Na onze voorstelling *Lieden op zee* getuigden heel wat mensen, die vroeger zelf een boodschap inspraken in de studio

van Lutgart Simoens. Zo kwamen we bij een gezin met een triest, maar ontzettend mooi verhaal dat ons sterk heeft geïnspireerd voor het tweede deel.»

Rob: «*Uitvaart voorbij* is realistisch, minder abstract en de akoestische muziek maakt plaats voor elektrische muziek.»

“Mensen verwachten een diepere betekenis bij theater, maar hoeft dat?”

THOMAS

Pensioen

Willen jullie graag een boodschap meegeven?

Thomas: «Wij willen juist geen boodschap overbrengen. Daarentegen streven we wel schoonheid na. We beseffen goed dat mensen vaak die diepere betekenis bij theater verwachten, maar hoeft dat?»

«Na de voorstelling gaan mensen weer naar buiten waar ze boetes moeten betalen en slecht gezind worden. Wat is dan het

belang van die boodschap? Als je naar een Van Gogh kijkt, vraag je je toch ook niet af welke politieke boodschap er achter het schilderij schuilt?»

«Mensen moeten weer zuiver kunnen genieten. Dus als wij al een boodschap willen overbrengen is het eerder nu maar gewoon even te kijken, luisteren en voelen.»

Trui: «Achteraf krijgen we niet te horen dat het goed of slecht was, maar wel dat het schoon was. Meer hoeft ik ook niet te horen.»

De culturele sector is niet de gemakkelijkste sector. In welke mate zijn jullie naast artiest ook ondernemer?

Rob: «We doen dit project omdat we het echt willen doen en dat gezamenlijke gevoel geeft voldoening. Eerlijk gezegd ben ik niet bezig met geld. Hoe ik mijn pensioen later zal samenstellen, zie ik dan wel. Al blijft het natuurlijk een onzekere wereld. Het theaterale en muzikale denken dat samenkomt in concerttheater is goud waard. Voor geen geld van de wereld zou ik dat willen missen.»

Denken jullie op moeilijke momenten soms aan opgeven?

Thomas: «Ik denk er elke dag, of nee, om de twee dagen, aan om te stoppen, maar na een half uur zagen kan ik er meestal wel weer

tegen (*lacht*). Het is gewoon rot: alsof je aan de weg aan het timmeren bent, maar er is geen hout. Het wordt alsmaar erger en in de jazzwereld zijn er al helemaal geen subsidies.»

Realiteit

Heeft jullie opleiding jullie voldoende voorbereid op die onzekere sector?

Thomas: «Op het ondernemerschap worden we niet voorbereid, maar wel gewaarschuwd. Ik herinner me nog zo de eerste les waarin de docent ons toesprak: “De deur staat open, nu kan je nog vertrekken.”»

Trui: «Toch voelen die jaren op de schoolbanken nog veilig, maar eens LUCA wegvalt, sta je alleen in de realiteit en valt de ondersteuning weg. Het is een beetje zoals voor de eerste keer alleen autorijden zonder dat er iemand naast je zit. Je kan het wel, maar zo voelt dat niet aan.»

Rob: «Zoals John Roucco, een Amerikaans klarinettist, ooit op een workshop zei: je hebt altijd de keuze om verder te gaan of te stoppen. Maar als je beslist om te stoppen, weet je wat je zal missen. Dus stop met klagen en *deal with it*.»

De première van “Lieden op zee/Uitvaart voorbij” vindt plaats op 8 en 9 oktober 2015 om 20 uur in 30CC/Wagehuys te Leuven.

“Achteraf krijgen we niet te horen dat het goed was, maar wel dat het schoon was”

TRUI

kan betekenen en trachten verder te gaan dan “theater met livemuziek”. Of dat lukt is nog maar de vraag.»

Rob: «Daarom noemen we het zelf graag concerttheater. Het acteren *an sich* hebben we aan de kant geschoven voor het beeld, de muziek en een associatiespel van woorden. Sommigen vroegen zich na de eerste voorstelling af of dat nog wel theater is.»

Sepia en nostalgie

Jullie voorstelling “Lieden op zee” voor het Vaartfestival 2014 is uitgegroeid tot het tweeluik “Lieden op zee/Uitvaart voorbij”. Waar haalden jullie inspiratie?

Thomas: «*Lieden op zee* is geïnspireerd op het radioprogramma *Groeten aan zeelieden* van Lutgart Simoens uit 1980, dat radioverbinding maakte tussen zeelieden en hun familie en vrienden.

«We vonden slechts één fragment terug. Zo is *Lieden op zee* een abstracte, poëtische interpretatie geworden van een oorspronkelijk

Enjoy your fair meal!

Week van de Fair Trade

ALMA

Elke dag een Fairtrade-ingredient in de kijker!

Van 5 t.e.m. 9 oktober

© Vizoog

middag en avond in Alma 1, 2, 3 en Gasthuisberg

Menu van maandag 5 oktober tot vrijdag 9 oktober
Fairtradeweek bij Alma
Elke dag "Fairtrade"-rijst!

Maandag	Fairtrade rijst met groenten € 5.50 (V) Fishsticks met tartaarsaus en slaatje € 3.20 Koninginnenhapje € 4.30 (A3) Spaghetti bolognaise groot € 4.30 (A3) Kalkoengebraad met ananas, kaas, peperroomsaus en kroketten € 6.00 Vogelnestje met tomatensaus en groentenmix € 4.30
Dinsdag	Gevulde paprika met quorn, Napolitaanse saus en boontjes € 5.50 (V) Koninginnenhapje € 4.30 (A3, A1 enkel 's avonds) Macaroni met ham en kaas € 3.20 Marokkaanse kefte met fairtrade couscous € 6.00 Spaghetti bolognaise groot € 4.30 (A3, A1 enkel 's middags)
Woensdag	Pakayaako Masu met kalkoen en fairtrade quinoa € 6.00 Varkenslapje met erwten en vleessaus € 3.20 Koninginnenhapje € 4.30 (A3) Spaghetti bolognaise groot € 4.30 (A3) Vegetarische loempia met chilisaus en wokgroenten € 4.30 (V) (A1, A2) Venetiaanse kipfilet met boursintomaat en (BIO) krielaardappelen € 5.50 (A1, A2)
Donderdag	Gefrituurde inktvisringen met chilidressing en griekse sla € 5.50 Rundsbrochette met choronsaus (béarnaise en tomaat) en broccoli € 5.50 Sojaburger met prei in roomsaus € 5.50 (V) Spaghetti bolognaise groot € 4.30 Spaghetti bolognaise klein € 3.20
Vrijdag	Gefrituurde inktvisringen met chilidressing en griekse sla € 5.50 (A2) Fairtrade rijstnoedels met vegetarische saus € 4.30 Koninginnenhapje € 4.30 Sojaburger met prei in roomsaus € 4.30 (V) (A2) Rumsteak met romige kampernoeliesaus en fijne cognac € 6.00 Spekreepjes met zuiderse groenten € 3.20

A1 = alleen Alma 1

A3= alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

One man's trash is
another man's treasure!

Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

F U I F Z A A L

BOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!

355 PER AVOND, 250 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS

Bij elke vierde fuif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de
huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

CENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJKEN.

RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE

WWW.LOKO.BE/ALBATROS

KULEUGEN

Satirische rubriek

Tobback loopt verloren in kot

Tijdens een inspectieronde door Leuven is burgemeester Louis Tobback verdwaald aangetroffen in een kot in de Parkstraat.

“Ik moest naar de het toilet maar nadat ik door zeventien deuren was gelopen vond ik de weg terug niet meer,” aldus de burgemeester. Door het vele bukken en draaien dat de SP.A coryfee heeft moeten doorstaan, heeft Tobback last van een acute hernia.

De brandweer merkte op dat hij een ‘verwilderde en verweesde indruk maakte.’

Tobback: “Wie aan een goede universiteit als de Leuvense wil studeren, moet daar offers voor brengen.”

Rik Torfs, rector van de KU Leuven, laat in een tweet weten dat hij de burgemeester steunt. “Een hernia is zoals een slechte kotbaas: je weet het maar doet er niets mee. Veel beterschap burgemeester.”

Het kot is overigens niet onbewoonbaar verklaard.

Programma Karen en Decoster werkt hard aan zijn diversiteitsquota

MC Ricky T backstage met zijn homies

Na water op Mars nu ook JUPIER OP JUPITER

Colofon

Veto
’s-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 03
Maandag 5 oktober 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Roderik “Veto” De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot “Gloriejaren van Veto; 2015-16” De Boeck

’s Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Paul-Emmanuel “Alcohol” Demeyere, Simon “20 jaar Tobback” Grymonprez, Jasper “Stand up comedy” Van Loy, Heidi “Dynastie Van Rompuy” Van Rompuy, Kalina “Politieke fotografie” De Blauwe, Quinten “Jens Cardinaels: een historie” Evens, Karel “Verkeersborden” Peeters

Schrijvers: Charlotte “Vrijheid van meningsuiting” De Roo, Anna “Het verschil tussen een dip en een kloof” De Smet, Hinde “pomitieke aspecten van mode” Gurbuz, Eline “zeeziektes” Hoogmartens, Amélie “Caravancomplexen” Hurkens, Maarten “Muziek van de 22e eeuw” Langhedries, Gilles “Het groenevingsyndroom” Michiels,

Joes “Humor in de Lage landen” Minis, Nora “Vrouwenrechten” Sleiderink, Simon “sportschoenen” Thys, Naomi “Boekentips” Van Den Broeck, Evelyne “Psychoanalyse van de hedendaagse dans” Van Hecke, Anneleen “Schrijffouten” Van Kuyk, Lisanne “Theesalons” van der Meijde, Astrid “15 tips om je sleutels terug te vinden” Vervoort,

Fotografen: Quinten “West-Vlaams voor gevorderden” Coecke, Kalina De Baluwe, Bavo “Lesmethoden” Nys, Karolien “Feminisme” Wilmots, Vincent “Geluids fotografie” Peeters, Annemie “Metro” Vermeulen

Tekenaars: Jeroen “P-magazine” Baert, Margot De Boeck, Martijn “Cartoons in de 20e eeuw” Stoop

Dtp: Roderik De Turck, Simon Grymonprez, Margot De Boeck

Eindredactie: Margot De Boeck, Lucas “Etymologie van het woord gabber” de Jong, Roderik De Turck, Thomas “Low budget travelling” Cliquet, Simon Grymonprez, Hanne Van Espen, Jasper Van Loy, Heidi Van Rompuy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Margot De Boeck, alfaset@loko.be
016 22 44 38
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Wil jij elke week een Veto in de bus? Mail dan je naam en adres naar veto@veto.be en schrijf 11 euro over op BE80 0010 9597 1977.

Meedoen?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, droomthesisonderwerp) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Tourist LeMC

“Ik hoop dat mensen een positieve boodschap uit mijn muziek halen”

Vorige week verwelkomde Tourist LeMC de Leuvense student op het Ladeuzeplein. Meteen ook het eindpunt van een goedgevulde festivalzomer voor de Antwerpse hiphop- en kleinkunstariest.

ASTRID VERVOORT EN CHARLOTTE DE ROO

In het voorjaar bracht Johannes Faes – beter bekend als Tourist LeMC – zijn tweede album uit. *En Route*, zo heet zijn jongste muzikale baby. De jonge Belgische zanger vertelt over zijn muzikale tocht en de obstakels op de weg.

Waar begon jouw liefde voor muziek?

Tourist LeMC: «Ik ben altijd al bezig geweest met muziek, vooral dan met reggae en hiphop. Als kind droomde ik ervan artiest te worden.»

«Op mijn zestiende begon ik dan muziek te maken. Zoals bij elke beginneling was de start natuurlijk moeilijk. Eerlijk gezegd trokken mijn nummers op dat moment nog op niets.»

FOTO Bavo Nys

“Alles kan mij inspireren”

Je nieuwste plaat “En Route” wordt een “coming-of-age”-plaat genoemd. Kan jij je daarin vinden?

Tourist LeMC: «Ik ga daar volledig mee akkoord. Het is vijf jaar geleden dat ik mijn vorige plaat heb uitgebracht. In die tijd ben ik niet alleen ouder geworden, maar ben ik ook gegroeid als artiest én als mens. De lat ligt nu zowel muzikaal als professioneel een stuk hoger.»

Welke boodschap wil je met je muziek meegeven?

Tourist LeMC: «Ik hoop dat mensen uit mijn muziek een positieve boodschap halen. Iedereen heeft zijn eigen leven, iedereen heeft zijn eigen verhaal, maar toch hoop ik dat mijn muziek hun leven zal verrijken.»

Wat is jouw belangrijkste inspiratiebron?

Tourist LeMC: «Alles kan mij inspireren: boeken, films, muziek of andere dingen. Ook als ik een interessante persoonlijkheid ontmoet, kan dat mij aanzetten tot schrijven.»

«Meestal vertrek ik vanuit mijn eigen gevoelstoestand. Eender welke locatie waar

ik even alleen kan zijn, dient dan ook als schrijfplaats. Ik creëer meestal flarden van teksten overal en nergens.»

Pukkelpop

Je stond deze zomer voor het eerst op Pukkelpop.

Tourist LeMC: «Dat optreden was voor mij één van de grote hoogtepunten van deze zomer. De weide was helemaal gevuld met jongeren, die uit volle borst meezongen. Die dag kreeg ik onverwacht ook een gouden plaat.»

Je droeg toen een lied op aan de vluchtelingen. Wil je met je muziek dan ook graag een politieke boodschap meegeven?

Tourist LemMC «Ik ben niet politiek geëngageerd, maar ik wil me wel graag engageren op het niveau van het volk. Daarom breng ik tijdens mijn optredens wel vaker een maatschappelijk thema naar voren. Door de speciale sfeer die op een podium heerst, kan je zulke boodschappen gemakkelijker overbrengen.»

«Daarnaast geeft het een goed gevoel dat de samenleving - en zeker de studenten - met die onderwerpen bezig zijn. Ik denk dat iedereen wel geraakt wordt door het thema van de vluchtelingensroom.»

Je bent afgestudeerd als maatschappelijk werker. Mis je het sociale werkveld?

Tourist LeMC: «Ik werk deeltijds nog steeds als hulpverlener. Ik ben altijd graag met mensen bezig en wil dat nog heel mijn leven blijven doen. Toch hoop ik dat mijn muziek nog blijft groeien en dat ik ooit voltijds als artiest aan de slag kan gaan.»

Nederlands

Je zingt in het Nederlands. Heb je het gevoel dat dat je publiek verkleint?

Tourist LeMC: «Die keuze voor het Nederlands kan inderdaad beperkend zijn. Al vind ik dat dat niet altijd zo hoeft te zijn. We hebben alvast een goede festivalzomer in Nederland gehad, dus ik mag zeker niet klagen.»

Zou je het overwegen om ooit een Engels debuut te maken?

Tourist LeMC: «In de beginfase van mijn muzikale carrière heb ik geprobeerd om in het Frans te zingen, maar dat werd geen succes. Ik had vooral het

“Samenwerken is toegeven, maar dat werkt altijd verrijkend”

Je hebt een single opgenomen met Flip Kowlier. Daarnaast dragen ook Spiritual Wally en Bart Peeters hun steentje bij aan “En Route”. Met welke muzikanten wil je in de toekomst nog graag samenwerken?

Tourist LeMC: «Ik zou heel graag muziek maken met Franse rappers. Maar ook in België zijn er heel wat muzikanten waarmee ik graag op een podium zou staan. De opties zijn eindeloos.»

«Het liefste maak ik eigenlijk muziek vanuit mezelf. Als ik met iemand samenwerk, is dat toch altijd enorm verrijkend. Soms moet je toegevingen doen, maar de input die je dan van de andere krijgt, is een enorme meerwaarde aan je eigen werk. Het eindresultaat is vaak verfrissend en vernieuwend.»

gevoel dat ik mijn focus verloor, omdat ik niet zong in mijn moedertaal. Daardoor gingen authentieke uitdrukkingen verloren en dat werkte niet.»

Wat zou je nog graag bereiken in de toekomst?

Tourist LeMC: «Ik zou graag de status van gerespecteerde en blijvende artiest verkrijgen in België. Daarnaast wil ik niet alleen in Vlaanderen optreden, maar ook heel graag in Wallonië.»

Helaas vindt mijn Nederlandstalige muziek daar moeilijker zijn weg tot bij de mensen. Voor Franstalige muziek lijkt dat aan onze kant van de taalgrens gemakkelijker. Maar wie weet zal het er ooit nog wel van komen.»

“Ik creëer meestal flarden van teksten, overal en nergens”